

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

KEDD, 1954. JÚLIUS 6.

Egy félév távlatából...

Nem szívesen gondolunk vissza azokra az időkre, amikor Komló szocialista bányaváros bányászai még lehajtott fővel kellett, hogy álljanak a dolgozó magyar nép előtt. Nem szívesen gondolunk vissza, pedig az 1953 év, hősi küzdelem volt bányászaink életében. És e küzdelem győzelmi sorozata 1954 január első napjaival megindult. Megindult Vas Zoltán elvtárs lelkesítő szavaival:

„Elvtársak, Komló hős bányászai. Az 1953 év fordulat volt életünkben, Komló építésében. Az 1954 évnek győzelmesnek kell lennie és az lesz, mert pártunk bízik bennetek, akarásotokban, s a dolgozó magyar nép számít hős munkáitokra. És én nem hiszem, hogy egyikünk is kész arra, hogy e bizalmat visszautasítsa. Előre hát elvtársak, Komló hős bányászai pártuk határozatának, kormányunk programjának megvalósításáért.”

És megindult a győzelmes harc a fekete szénért. *S e hős költeménynek beillő győzelmes szócímek száma, mindennél többet beszélnek.*

A 100 százalékkal induló januári tervhez viszonyítva júniusban 140.6 százalékkal volt tervünk, vagyis a januári 100 százalékat 40.6 százalékkal kellett megemelni júniusban. S ezt a hatalmas terv emelkedést küzdötték le üzemünk úgy, hogy az 1954. I. féléves tervet 100.6 százalékra teljesítették.

E félévre esik az a nagyszerű győzelmes harc, mellyel bányászaink felhívták a dolgozó nép figyelmét munkájukra. Egy emberként tömörültek Komló bányászai pártuk III. kongresszusán indított munkaversenyhez. S meglepetésszerűen, de céltudatosan munkával törtek előre januárban 109.5 százalékos tervteljesítéssel Komló bányászai, Tatabánya, Ozd, Dorog, stb. Az országos nagymúltú Trösztjei elé. Majd február 108.7 százalékkal. E győzelmi sorozatokat március 19-én, egy váratlan akadály próbálta megállítani. De nem sikerült, mert ha a Turbó nem is termelte a sürített levegőt, ha a gépek nem is mentek, *Pintér Mihály Anna-aknai vándorjelvényes csákánnyal a kezükben is kiharcolták a márciusi terv teljesítését.* Ezzel biztosították hős bányászaink a kongresszusi versenyben való 14.212 tonna szén terv felüli termelését és ezt 2.931.8 tonna szénrel túlteljesítették.

Júniusban a győzelmi sorozatok megszakadtak. Megtorpant a lendület. Egyre-másra jöttek a műszaki hiányosságok, (tűz, géphibák), az anyagellátás tervszerültsége stb. s ehhez még hozzájárult az igen nagy számú beteg és igazolatlan műszakszám. *Igy június hónapot nem tervteljesítéssel, hanem adóssággal zárták a komlói bányászok.* Termelési eredmények mellett igen szép eredmény az 1954. első félévének az önköltség alakulása. *Január önköltség tényezője júniusra 67.78 Ft-tal csökkent tonnáként.*

Kétségkívül igen szép eredményt értek el üzemünk az önköltség területén, de még van kívánivaló egyes üzemeknél, mint például, májusban a bányafa felhasználás tervét túllépte a II. üzem, Anna-akna és mázai üzem. A szelideszka felhasználási

tervét ugyancsak ezen időszakban Anna-akna, a tervezett áramköltséget II. üzem és szásvári üzem lépte túl. *Tehát vannak feladatok, olyan anyagok tervszerű gazdálkodásával üzemünk területén, mint például a bányafa és áram felhasználása.* — Üzemünk azonban túlnyomó többségben megértették a népgazdasági érdekből is fontos anyagok megtakarítását, gazdaságos felhasználását és ennek tudható, hogy a Komló Szénbányászati Tröszt bányafa normáját az első félév egyetlen hónapjában sem lépte túl.

Ugyancsak helyes gazdálkodás mutatatható ki általánosságban üzemünkben a fajlagos üzemi áram felhasználás terén is, amikor a *januári tény számhoz viszonyítva 16 KWO/tonna áram felhasználással csökkent júniusig áramfelhasználásunk.*

Nem mondhatjuk el üzemi összteljesítmény (to/mű) alakulásáról azt, hogy értünk el eredményt. *Április és május kivételével minden hónapban a tervezett teljesítmény alatt dolgoztunk és még a legjobb összteljesítményünk sem érte el a 6 q átlagot tröszt szinten.* Itt különösen ki kell emelni frontfejtéseink teljesítményének alakulását, mely nem hogy fejlődött volna, hanem éppen visszafelődött. Ha csak a ténytáblákat nézzük a januárban elért 20 q teljesítmény műszakonként (mely a legnagyobb volt az első félévben 89.1 százalékkal volt a tervezetthez februárban 16.96 q/mű, márciusban 17.71 q/mű, áprilisban 19.19 q/mű, májusban 19.42 q/mű.

Ragyogó eredményt értek el bányászaink az elővadás terén, mely az első félévben 150 százalékkal volt tröszt szinten. De ezzel szemben erősen elmaradt feltárási csapataink teljesítménye és tervteljesítése is. — *Igaz, hogy így itt elsősorban üzemünk műszaki vezetőit terheli a felelősség, de nem utolsó sorban a Tröszt műszaki vezetőit, akik nem vették figyelembe, hogy Komló még fejlődő Tröszt, ahol egyik legfontosabb tényező a feltárási terv teljesítése, sőt annak magas túlteljesítése.* Nem kétséges, hogy erre a tröszt műszaki vezetői felfigyeltek és a szükséges intézkedéseket ha nem is időben, de megtették. *Ujra életre hívták Molnár István feltárási vándorjelvényes mozgalomát, technológiai eljárásokat dolgoztak ki (ciklusos munkaszervezést) s eredményes kísérleteket folytattak és folytatnak a feltárási meggyorsítása érdekében.*

Ahhoz, hogy a második félévben a minisztartnacs és a SZOT vándorzászlajáért folyó versenyben Trösztünk eredményesen versenyezzon, szükséges, hogy az első félévben elért eredményeinket tovább fokozzuk, és a felmerülő hiányosságokat kiküszöböljük.

A második félév tervteljesítése önköltségünk további csökkenése, önteljesítményünk növelése, feltárási tervünk teljesítése elég lesz ahhoz, hogy Trösztünk minden egyes bányászja és dolgozója elmondhassa: *1954. évben megvalósítottuk azokat a feladatokat, melyet dolgozó népünk elvart Komló szocialista bányaváros dolgozóitól.*

Szilágyi György

Versenyre hívom az összes komlói csilletöltőket

Szinte a nap minden órájában arról beszélünk, hogy emelni kell az életszínvonalat. Több árut kell a piacra juttatni, hogy a dolgozók, már mint magunk jobban élhessünk. Ehhez viszont elsősorban több szénre van szükség. Több szenet viszont csak mi bányászok adhatunk.

Mi, csilletöltők a több szén kiszállításához bőven hozzájárulhatunk. Hozzájárulhatunk úgy ha jól megtöltjük a csilléket és valóban szenet töltünk a csillékbe és nem palát. Ennek érdekében most versenyre hívom a komlói bányászok valamennyi csilletöltőjét:

1. Igérem, hogy a csilléket jól megtöltöm és ezzel csilléként 50 kg. szénrel többet küldök a felszínre
  2. Vállalom, hogy munkahelyemet összetakarítva adom át az utánam következő harmadnak.
  3. Igérem, hogy a Bányásznapra a vándorjelvényes sikeresen leteszem.
- Remélem, hogy Komló valamennyi csillébe, ki a csillé töltséssel dolgozik csatlakozik felhívásomhoz és ezáltal a jobb csilletöltéssel mi is méltón kivessük részünket a terv teljesítésében.

Horváth István III.
Anna-aknai csillés,

Harc az egyenletes termelésért

Bányászaink egyik legfontosabb kérése a terv egyenletes teljesítése. A II. negyedév utolsó hónapjaiban szinte szokássá vált a hőelei lemaradás és ezt a lemaradást kapkodó rohammunka követte. Szinte természetesnek látták ezt egyes üzemvezetők és sok esetben nem törődtek azzal, hogy szinte „kirabolják” a munkahelyeket. A hővégi rablás a fenntartás és a biztosítás elhanyagolása a mindenáron való tervteljesítés, aztán megbosszulta magát. A következő hónap elején előlőről kezdődött az egész: lemaradás és utána kapkodás.

Ezen a helyzeten először a Béta-aknaiak segítettek a komlói üzemek közül. Mégpedig úgy, hogy megkeresték azokat a hibákat és okokat, melyek a termelés hullámzását előidézik. Most már azon dolgoznak, hogy ezeket a hibákat végleg megszüntessék.

Kostyák elvtárs, az üzem párttitkára abban látta a hibát, hogy a kongresszusi verseny után elhanyagolták a termelés pártellenőrzését. A múlt hónapban is csak az utolsó pillanatban kezdték kapko-

zni és csak nagynehezen sikerült a 96 százalékos tervteljesítést 100 százalékkal emelni. Hogy ezt a hibát a jövőben elkerüljék a pártvezető munkához látott. A vezetőség kidolgozta a népnevelők és pártcsoportvezetők feladatát. A népnevelőket beosztották csapatonként. Egy-egy népnevelő 3 csapat tervteljesítéséért felelős. Így érték el azt, hogy már menetközben tudják felszámolni a hibákat. Ha a hó elején olyan csapatokkal találkozik a népnevelő, melyek saját hibájukból nem tudják teljesíteni a tervet, rögtön munkába kezd. Megmagyarázza a csapatok tagjainak, hogy kárt okoznak egész népgazdaságunknak, saját maguknak, mert kevesebb szén jut a gyáraknak és emiatt kevesebb ruha, cipő, fehérnemű készül, de kevesebb pénz is kapnak fizetésükre. Az elsőnap adósságot, pedig, csak a hővégi hajrával pótolhatják. Így nevelik a bányászokat arra, hogy már a hónap első napjától a hónap végéig, becsülettel helytálljanak.

A kommunisták példamutatása sem hiányzik. Mindig az élen járnak. Vörös János csapatve-

zető felajánlotta, hogy a harmadik negyedévben 1200 csille tervfelüli szenet termel. Kovács István csapatvezető vállalta, hogy műszakonként 5 csille tervfelüli szenet fog termelni. A jó példa ragadós és így már alig van Béta-aknán olyan bányász, akinek nincs vállalása.

A műszaki vezetők is elvetették azt a régi meggyökeresedett szokást, hogy hónap elején új beosztásokat készítenek a csapatoknak. Igyekeznek, hogy már a hónap közepén legyenek új, előkészített munkahelyek. Így hamarabb ismerkednek meg a bányászok az új munkahely tulajdonságával, mert több idő van rá. Nem kell kapkodni, mert amíg az egyik csapat megismerkedik az új fejtéssel, addig a többiek folyamatosan termelnek. Az üzem műszaki vezetői már olyan tervekben dolgoznak, hogy a fejtéseket ne csak egy hónapig, hanem jóval hosszabb ideig üzemeltethessék.

Igy akarják biztosítani Béta-akna vezetői az egyenletes termelést, hogy elnyerjék a tröszt vándorzászlót és a velejárási pénzt jutalmat.

Adósság nélkül zártuk az első félévet

A komlói bányászok az első féléves tervből hiányzó utolsó csille szénét 30-án délelőtt fél tízkor döngették le. Ezt az utolsó, a féléves terv befejezését jelentő csille szén Béta-akna lelkes bányászai küldték. Azok a Béta-aknai bányászok, akik elsőnek fejezték be féléves tervüket és július 1-ig 4369.1 tonna szenet szállítottak terven felül a hazának.

Ugyancsak kimagasló eredményt ért el a féléves terv teljesítésénél a nagymányoki bányászok is. A nagymányokiak július 1-ig 2332.5 tonna szenet szállítottak terven felül. De jól dolgozott az első félévben a szásvári és a mázai bányászok is, mely üzemek ugyancsak határozó előtét fejezték be féléves tervüket.

Szép és dicséretre méltó eredmények ezek. De mennyivel szebbek lettek volna ezek az eredmények,

ha júniusban nem lett volna több, mint tízezer tonna adósság. Egyedül júniusban, a terv nem teljesítése miatt leadtuk azt a terven felüli mennyiséget, amit az első negyedévben terven felül adtunk a hazának. Öt hónap tervteljesítése után júniusban alul maradtunk. Közel 14 százalékkal a lemaradás. És most, a második félév küszöbén is ilyenek az eredmények:

I. üzem 48.1 százalékkal. II. üzem 83.2 százalékkal. III. üzem 82.5 százalékkal. Béta-akna 80.1 százalékkal. Anna-akna 63.4 százalékkal. És a lemaradás? Közel ezer tonna újabb tartozás!

Komló Bányászai! Műszaki vezetői! Ne maradjatok szégyenben. Hozzatok be a júniusi lemaradást! Inculjatok győzelmes versenyre Alkotmányunk és a IV. Bányásznap tiszteletére. A több és jobb szénért. Az egyenletes tervteljesítésért!

A II. szenelő üzem hullámzó termelésének egyik oka: a gondatlan bányagépkezelés

Szóban és írásban már sok bírálat hangzott el üzemünk felé a terv teljesítés ingadozásáért. Pártvezetőink vezetősége legutóbbi ülésén megvizsgálta ennek okát és az alábbi megállapításra jutott:

A műszaki feltételek hiánya, csak kis részben idézi elő a termelés hiányosságát. A termelés ingadozásának legfőbb oka: a bányagépekkel való lelketlen bánásmód.

Üzemünkben szinte föllehetetlen a gépek megelőző karbantartása. A gépek kezelői lelketlenül bánanak a gondjaikra bízott gépekkel. Nem ápolják. Nem olajozzák. Egyszerűen lebecsülik ennek fontosságát.

Ezzel kapcsolatosan érdemes egy-két gyakorlati példát megnézni.

Június 9-én: a 110-es front délelőtti és éjjeli műszakján a gumiszallag villamos motorja, valamint a rázómotor elromlott. Ez három-három órás kiesést okozott a termelésből, vagyis 240 csille szénrel kevesebb került ezen a napon felszínre.

A II/a keresztvágatban a villamosmotor leégett és öt órás kiesést idézett elő. Ugyan ebben a vágatban 3 órát állt a „Flottman”-motor is. Itt 320 csille szén esett ki a termelésből. Mi volt az oka? Az, hogy a géphez beosztott kezelők nem ápolták rendszeresen a gépeket. Ez miatt nem működött a II/a keresztvágatban lévő kaporoszalag is. 6 órás kiesés szakadás miatt: eredmény 240 csille szénrel kevesebb szállítás.

Ezekért a hiányosságokért elsősorban a gépüzem vezetőit és az oda beosztott dolgozókat terheli a felelősség.

Ilyen súlyos kiesés történt 9-én a VII. szintű munkahelyeken is a szivattyú kezelők hibájából. A VII. szintű munkahelyeket előtörtte a víz és egésznapos kiesést okozott. 180 csille szén maradt lent aznap a munkahelyen. A felelősség mindhárom harmad szivattyú kezelőit terheli.

Június 10-én: Az V/a keresztvágatban a gumiszallag két ízben is elszakadt, mert azt a „jól dolgozó” szerelők, felelősséget nem ismerve, lelkiismeretlenül szerelték be. Ezért 50 csille szén esett ki a termelésből.

Június 11-én: A délelőtti harmadban 3 órás kiesés volt a rázó motorok meghibásodása végett. 120 csille szénrel termeltünk ez nap kevesebbet. A felelősség ezért a motorkezelőt terheli.

Június 15-én: A motorkezelő hanyagsága miatt a 100-as front éjjeli műszakján 250 csille szén esett ki a termelésből. Ezért a gépüzemtől beosztott szerelőt is terheli a felelősség.

Június 17-én: Az egész üzem területén géphibák voltak. Ezen a napon az üzem csak 65 százalékkal teljesítette tervét. 370 csille szén esett ki a termelésből.

Fentieket nézve megállapítható, hogy a II. üzem termeléséből öt nap alatt géphibák miatt

1780 csille szén esett ki a termelésből.

S hogy a géphiba mennyire előidézi az egyenletes termelést arra bizonyíték a június 22-i termelés.

Június 22-én nem volt géphiba az üzem munkahelyein, így a tervüket 101.3 százalékkal teljesítették és 50 csille szénrel szállítottak többet az előirányzatnál. Június 22-ike bebizonyította, hogy a jó gépkarbantartás, az együttes működés sikerre tudja vinni és egyenletessé tudja tenni a termelést.

II. üzem vezetősége

II. üzem pártszervezete.

Ezek a példák szolgáljanak okulásul a többi üzemek felé is. De szolgáljanak okulásul a feügyeletiek felé is. Mert nem csak a gépkezelő, aki hanyag, hanem az ellenőrzéssel megbízott személy is felelős az ilyen és ehhez hasonló hibákért. Különösen akkor, ha elmulasztják feladatukat, vagy hanyagul látják el azt.

Megtartjuk az élüzem címet

Örömmel jelentjük, hogy vállalatunk 1954. féléves operatív tervét komlói viszonylatban először 1954. június 18-án befejezte és a hónap végéig terven felül 120 fm. vágatot, aknarakodót és aknát hajtott ki.

Ezen sikerek elérésében nagyban hozzásegítette vállalatunkat és üzemünket I. féléves terv teljesítésében az, hogy ezen győzelmi sorozat a III. pártkongresszus tiszteletére indítandó szocialista munkaversenyben valóult meg, melynek során Molnár István, Pallai Sándor, Hajnal Mihály, Rankl Ede és Jazbinszék János brigádjai jártak az élen, de nem utolsó sorban a Schmeller és Bátorka brigád.

A kongresszusi munkaverseny során vállalatunk 1954. I. negyedévében elnyerte az élüzem címet és vándorzászlót, a Komló Városi Tanács által adományozott versenyzászlót is. Áprilisi és májusi elért eredmények alapján, minden remény meg van arra vonatkozóan, hogy az élüzem címet és vándorzászlót sikerül vállalatunknak továbbra is birtokában tartani 1954. II. negyedévre is.

A kongresszusi munkaversenyben kitűnt dolgozók közül 54 fő nyerte el a sztihanovista oklevelet, 5 fő a „Kiváló bányász” címet és három fő pedig a „Bányászati kiváló dolgozója” címet.

Bikszegi László
levelező,

Egy taggyűlés tapasztalatairól...

Június 27-én tartotta valamennyi bányász pártsszervezete, így a II. bányász pártsszervezete is. A taggyűlés beszámolója a hozzászólások, illetve a beszámoló feletti vita, valamint a tag és tagjelölt felvétel jó

Milyen volt a taggyűlés beszámolója?

A szokástól eltérően a taggyűlés beszámolóját nem a párttitkár elvtárs tartotta, (megjegyezni kívánjuk, hogy a párttitkár elvtárs szabad ságolása idejére Szakács Mihály elvtárs a megbízott titkár), hanem az üzem DISZ titkára Dörnyei Imre elvtárs. A pártsszervezet jelenlegi titkára Szakács Mihály elvtárs az elnöki teendőket látta el. Ezt a tényt éppen úgy, mint a jelenlévő tagság mi is furcsának tartottuk. Még akkor is, ha Dörnyei elvtárs, mint DISZ titkár tagja az alapszervezet vezetőségének. Ha éppen Szakács Mihály elvtárs képtelen volt megtartani a beszámolót, akkor még mindig van szervezőtitkár és van propagandista is. Nem azért mondjuk ezt, mintha éppen nem lett volna jó előadó Dörnyei elvtárs, hanem azért mert a hozzászólásokra adott válasza azt bizonyította, hogy nem tudta jól megoldani feladatát. De erre majd még visszatérünk.

A taggyűlés beszámolója az elmondotaktól eltérően általában pártunk III. kongresszusa határozatai alapján épültek fel és ennek alapján fogta át a pártsszervezet eddig végzett munkáját és további feladatait. Általában foglalkozott a legfontosabb feladatokkal: a kongresszus anyagának megfelelő tanulmányo-

A párttagság érzi a felelősséget

Igen pozitívnak mondható az, hogy a kevésszámú hozzászóló a vita során bátran vetette fel a beszámoló és az alapszervezet vezetőségének hiányosságait és bátran nyult a termelés legfontosabb kérdései felé. Ha távozottan mutatott rá a termelés hibáira felvetve benne önkritikusan saját hibáit is.

Az első hozzászóló Gyémánt László elvtárs, helyesen így kezdte hozzászólását.

— A mai taggyűlésen úgy nézett ki a bíráló, mintha minden hiba elkövetéséért a dolgozók lennének hibásak. A vezetőség felé nem hangzott el bíráló. Ugy látszik azok semmiért sem felelősek.

Majd így folytatta:

— Türelmetlen állapot az, hogy

egynéhány tapasztalata szükségessé teszi, hogy tanulmányképpen írjunk róla valamennyi pártsszervezetnek. Az írás során végig meggyünk az egész taggyűlés menetén. Elsőnek így a beszámolóról egynéhány szót: zásával, a termelés emelésével, a terv teljesítésével, a gazdaságos termeléssel, a minőség kérdésével, a szocialista munkaverseny jelenlegi helyzetével és további feladataival — bár ezzel szűken — és végül foglalkozott a tömegszervezetek a szakszervezet és DISZ problémáival, de ezekkel teljesen röviden és elégtelenül.

Volt a beszámolóban bíráló és önbírálat is. És ennél a kérésnél meg kell állnunk egy kicsit.

A bíráló és önbírálat formális volt és valóságilag csak globálisan állapította meg a hiányosságokat. — Egyik ilyen súlyos hiányossága volt a bíráló és önbírálatnak a beszámolóban, hogy nem volt konkrét és nem volt személyhez szóló. Általában csak megállapította, hogy az üzem egyik vagy másik területén — így a gépüzemnél — a hibákért a vezetők felelősek és főleg a dolgozók felelősek. Végül még hozzátette azt is, hogy ezért a pártsszervezet is felelős. De, hogy személyesen kit terhel a felelősség és mit hogyan akarnak a hibákon javítani arról vajmi kevés szó esett. Ezért tartotta a hozzászólások egyike-másika egyoldalúnak a bíráló és önbírálatot és ezért mutatott rá a vita helyesen a beszámoló hiányosságaira.

nél még akkor sem, ha azok között lenne éppen renitenskedő egyén is, hanem a nevelés eszközeire a példamutatásra. És a fegyelmezésnek más fajta módszere is van, mint a Szikszai elvtárs által javasolt „durva kéz.”

Igen helyesen foglalkozott a versenymozgalom kérdésével Bertus Pál elvtárs. Az általa gyakorolt kemény bíráló véleményünk szerint jogos volt. Igen jó lenne, ha azt megszívlelné a pártsszervezet vezetősége és sürgősen javítana a verseny szervező munkán. Szükséges ez éppen a terv teljesítése miatt és elsősorban az egyenletes terv teljesítés miatt is.

Sok szó esett a hozzászólások során a munkafegyelmeg nagyfokú meglazulásáról. Igen sok az alvó ember a bányában. Különösen megmutatkozik ez a gépkezelőknél. A felelősség itt is a felügyeletet a csapatvezető terhel. Azért mert megtűri, hogy a munkahelyen alvó emberek legyenek.

A legegészségesebb önbírálatot, bírálótaggyűlést a párt és gazdasági vezetők felé Beke Dezső elvtárs a szakszervezet elnöke gyakorolta. Egészséges hozzászólásában bátran vetette fel a tagság felé a felelősség kérdését:

— A párttagság nem tette meg a magáét

Ez a mai taggyűlés hű bizonyítéka annak, hogy mennyire feleltelenek a mi tagjaink. Igen sokan hiányoznak a taggyűlésekről — mondotta Beke elvtárs — majd így folytatta:

— Igaz az, hogy a gépüzem követ el sok hibát. De meg kell mondanunk azt is, hogy az utóbbi időben egyre jobban dolgozik. Ismerjük el a náluk még meglévő hanyagságot.

Majd éles bírálótaggyűlést a szakszervezet és a pártsszervezet eddigi munkája felett.

A hozzászólások pótolták a beszámoló hiányosságait. Mélyen tükrözték a tagság felelősségérzetét. Hangsúlyozták a politikai nevelő munka megújítását, a pártoktatási év előkészítésének fontosságát. Ezzel kapcsolatosan Rein István elvtársnak volt egy igen jó javaslata, melyet okvetlenül valósítsunk meg az alapszervezet. Valóban időben adja ki a propagandistáknak a szemináriumokra besorozott elvtársak névsorát, hogy azokkal még az oktatás megkezdése

Bírálatunk nyomában:

Kijavítjuk a hiányosságokat

Nagyon megörültünk az „Uj Komló” június 22-én megjelent számának, mert segített felismerni fotó-részlegünk súlyos hibáit. A cikk minden részletével teljesen egyetértünk. Most már azon dolgozunk, hogy az említett hibákat teljesen felszámoljuk. Bár az említett hiányosság nemcsak rajtunk múlott, mégis iparkodunk, hogy a helyiség problémáját a közeljövőben megoldjuk. Az amatőrök részére csak ideiglenesen tudjuk biztosítani a helyiséget. De reméljük, hogy a felsőbb szervek támogatásával, hamarosan kapunk egy végleges helyiséget.

A beruházást illetően csak ennyit: „Addig nyújtózkodunk, ameddig a takaró ér”. De végre megkaptuk a szükséges beruházást, amiből komoly felszerelést fogunk venni, hogy azzal a dolgozók igényeit tökéletesen kielégíthessük.

Kérjük a szerkesztőséget, hogy bírálatával, vagy éppen dicséretével, máskor is keressen fel bennünket. Ugy látjuk, hogy a cikkben megjelent bíráló nemcsak a vállalatot segítette, hanem városunk dolgozóit is.

Czukur László
igazgató

„Kiváló Bányász” cím adományozása

Komló hős bányászai közül az alábbiak kapták meg a „Kiváló Bányász” kitüntetést.

Baumann János, Tillmann József, Váci Béla, Strausz Ferenc, Kocsis József, Nagy Gyula, Sz. Kovács János, Gulyás Sándor, Sallós György, Sipos János III. Molnár István, Pallai Sándor, Glöckler József, Tasnádi György, Illés Károly, Elekes András, Garai József, Mátrai Árpád,

Sziklai Lajos, Verese Mihály, Habori Sándor, Bara József és Pozsgai József elvtársak.

A „Bányászati Kiváló Dolgozója” kitüntetést:

Szilágyi Antal, dr. Uz György, Kopacz István, Simonits Károly, Lakatos Jenő, Kovács Jenő, Tólosi János, és Klesch János elvtársak.

Ezek a kitüntetések legyenek serkentői bányászainknak a további harcok során.

előtt jó egynéhányszor beszélgethessenek.

Elégtelen válaszadás és még egy hiba...

Dörnyei elvtárs a vita összefoglaló jében elégtelen választ adott a kérdésekre. Legsúlyosabb hibája a válaszadásnak az volt, hogy visszautasította Gyémánt László elvtárs helyes bírálótaggyűlést. Nem fogadta el azt a bírálótaggyűlést, hogy a vezetőség beszámolójában gyakorolt bírálótaggyűlést főleg csak a dolgozók felé szövelt és csak egyoldalú volt.

A másik hibája a taggyűlésnek az volt, hogy a vezetőség a nem határozatképes taggyűlés elé terjesztette a tag- és tagjelölt felvételt. Az alapszervezetnek közel kétszáz tagja van és a jelen taggyűlésen az elégtelen szervező munka miatt a tagság 47 százaléka vett csak részt.

Egy műszak tapasztalatai a bányában...

sal a hatodik szinti rakodóra, — természetesen a lég-aknánál. — Így a munkahelyére csak fél tízkor került Munkaján végig tudta-e látogatni rendszeresen valamennyit? Volt ideje egy fejtésben tovább időzni, tanácsot adni, a hibákat észrevenni, mikor csak keresztülszaladt egy egy munkahelyen? Nem. És megmondom, hogy ez türelmetlen állapot.

Ugy gondolom ennyi bevezető után leírhatjuk, hogy milyen jó az együttműködés a szállítási üzem és a szelendő üzemek között. No, de menjünk tovább.

A JÚNIUS 24-I délelőtti műszakon, kalauzként végigkísértük körlete munkahelyein Bánkúti Antal bányamester elvtársat. Főleg a front fejtéseket néztük meg. Annál is inkább, mert ennél a körletnél ért el kiváló eredményt az országos is híressé vált Hoffmann Pál kisfrontbrigád három csapata, a Hoffmann, Jauch és a Baumann csapat.

Elsőnek a front felső bejáratánál, illetve még azelőtt a fahordókkal találkoztunk. Munkájukban — ugyan úgy mint végig egész úton sok emberrel — nem a legnagyobb lelkesedést tapasztaltuk. De átadom a szót Bánkúti elvtársnak:

— Na mi újság legények? Van elég fa, meg deszka?

— Fa van. Most vittünk be hárommesterest egy kocsival. Csak deszka nincs elegendő — válaszolt a fahordók egyike.

— Nincs deszka? ... Ilyet ne mondjon, mert van. Csak ott van kinn a vágat előtt — hozta tudomására Bánkúti elvtárs.

— Van? ... Hát akkor majd behozzuk — hangzott az unott válasz.

Azt gondolom, mindenki előtt világos, hogy hol itt a hiba? De menjünk végig a fejtésen. Megmondom magam is nagyon kíváncsi voltam a

fejtésre. S mivel ez a fejtés, illetve brigád nyerte el a kisfrontok országos versenyének első, második és harmadik helyezését magasztosnak és rendkívülinek tartottam. Eppen ezért mindjárt, mindenből a legjobbat és legszebbet vártam.

Ahogy térdencsúszva bejutottunk, a front felső végén Bánkúti elvtárs magyarázni kezdett:

— Itt egy „eruptívum” beágyazásba ütköztünk, most ezzel a gurító hajtással megkerüljük és úgy folytatjuk majd a fejtést.

Azután odakerültünk ahhoz a két bányászhoz, akik a gurító hajtáson dolgoztak, illetve a beágyazott „eruptívum” megkerülésén munkálkodtak. Itt ért az első meglepetés. Az ácsolás egyenesen „ronda” volt. Vagy haptákba állt a támfá, vagy hanyat akart vágódni. Szóval, nem tudom, hogy a munkaátvevő, hogy vehette át az ilyen ronda munkát.

— Mennyit haladtak előre? — kérdezte Bánkúti elvtárs.

— Ezt az ácsolatot tettük be, meg betörtünk — hangzott a válasz.

— És miért a követ szedik alul, miért nem mentek itt fel? — hangzott az újabb kérdés.

— NEM TUDOM MIÉRT csinálta így az éjszakás — csak ennyi volt a válasz.

Hát az éjszakás azt csinálta, hogy nekiüldült a fektészedésnek. Ahe-lyett, hogy a „fedőt” követte volna. Nem is beszélve arról, hogy az előbb említett ácsolatok is az éjszaka ott dolgozott Takács nevű bányászt „dicsérték.”

Tovább mentünk lefelé a valósággal kicsipkézett fejtésen. Egyszerre csak hatalmas kiabálás törte meg a csendet:

— Hogy azt a ... itt egy nyomdafestéket nem tűrő, elkanyarított mondatot hallottunk. — Baumann

elvtárs dühöngött ilyen hangosan, mert nem ment a rázórákat, beszorult.

— Hórukk... hórukk... — hangzott az emelő bányászok kiáltása. De a makacsul beszorult rakat, éppen a holdas csúszdánál, vagyis a motornál nem mozdult.

— Emeljük meg csak egy kicsit és akasszuk feljebb a láncot. — Hangzott az újabb biztatás. — A rakat azonban nem mozdult.

— VÁRJATOK, MEGINDITOM és lerázatom a benne lévő készletet, akkor majd könnyebben megy. — szövelt a többieknek Alrám József elvtárs.

A rakat, illetve a motor karja — vonórúd — megindult. Egy darabig idegesen rángatózott, majd egyenes lökésekkel továbbított a benne lévő súlyos terhet. Kiürült a rakat. A levegőt is lezárta Alrám József.

— Még a rakat is másképp ment ha maga kezelte Józsi bácsi — halatszott az egyik ifjú vajúr megjegyzése.

Valóban másképp ment a rakat és másképp ment ezután a rakat felemelése is.

— Menj csak hívd ide a csőszerelőt — szövelt Baumann elvtárs a motorkezelőnek.

A motorkezelő már ment is lefelé. Majd rövid idő múlva visszatért. Csőszerelők nélkül. Kettődarab csavarral és kulccsal a kezében. Ez igen! Itt valóban nagy a „fegyelm”. Csőszerelő helyett egy kulcs és két csavar érkezett. A munkát azért elvégezték. A rakat is megindult ütemesen. Most már mehetett a szén lefelé és telhetett a csillék.

Továbbiak során megnéztük a 220-as Pobecz féle fejtést és 208-as Tillmann féle fejtést. Mindkettőből jöhetne a szem bőven, ha... ha lenne

benne elegendő „kapas”. De az egyikben csak kettő, a másikban csak három kapas próbált termelni. Pedig az egyik fejtés nyolcas telepi fejtés. Gyönyörű 2.40-es vastagságú telep. A biztosítással bizony itt bajok vannak. Nem egy helyen lógott a háromméteres fejfa, csupán deszkával alátámasztva. Nem egy helyen hiányzott a segédtámfá. Erre Bánkúti elvtársnak kellett felhívni a figyelmet, még a csapatvezető sem törődött vele. Nem is beszélve arról, hogy egész úton a felügyeletiek közül csak Dobos és Rein elvtársak voltak a helyükön. Csak ők voltak azok, akik szívükön viselték körletük munkahelyeinek sorsát. A többieket nem találtuk. Vagy ha találtuk, akkor fenn a hatodik szinti vitla mellett volt egyikük-másikuk.

A FEGYELEMÉRŐL szólván: meg kell állapítanunk, hogy az bizony laza. De nem is csoda. Hiszen a vajúr maga sem törődik azzal, hogy csilléssel mellette fekszik. Így Imre Pál sem. Bánkúti elvtársnak kellett figyelmeztetnie Imre Pál csillést, hogy ne feküdjön és ne nézze tétlenül vajúra munkáját, hanem segítsen neki. Bizony a csillés nemtetszését nyilvánította. A vajúr pedig nevetett azon, hogy beszél a bányamesterrel. Ez bizony nem fegyelm.

Nem férnek szavak ahhoz a rendelkezéshez, mely ma díszíti a Bánkúti körlet VI. szinti szállítóvágatát, a keleti vágatot. Csak szembe kell állítani a vele szemben lévő nyugati vágattal, mely a II. üzemhez tartozik. Óriási a kettő közötti különbség.

Mindezekhez csak annyit fűznék: Vajjon lehet ott tervteljesítés, ahol ilyen állapotok vannak? Nem. Nemcsak az elegendő dolgozó, hanem a rend, a fegyelm is feltétele a tervteljesítésnek. Jelen esetben ez is hiányzik a Bánkúti körletben.

(G. B.) Az elkéserítő bosszantó dolog már a népszállításnál kezdődött. Igaz nem a reggeli műszakra menő bányászok népszállításhoz, bányába való szállításhoz van szó, hanem a műszakiak, aknászok, körletvezetők, mérnökök és egyéb műszakiak szállításhoz. De úgy gondolom ez van olyan fontos, mint a reggel háromnegyed hatos népszállítás. Van, azért mert ha a műszaki vezető nem ér idejében a bányai munkahelyeire, akkor nem tud ellenőrzést végezni. Nem tud kellő segítséget adni a csapatoknak. Már pedig ez igen fontos feladat. Pontos különösen akkor, ha ilyen nagy egy bányának a lemaradása egy hónap alatt. Komlónak pedig nagy a lemaradása. Közel 13 ezer tonna szén — ennyi a tartozás. No, meg hozzászámíthatjuk azt az április 30-án vállalt 2.600 tonna terven felüli mennyiséget. Vagyis körülbelül annyi júniusban a tartozásunk, mint amennyi szén teremtünk május végéig terven felül.

UGYE NEM SZÉP DOLOG ez. És nem is dicséretre méltó. Hát akkor, hogy lenne dicséretre méltó az az eset, hogy a népes, amelynek félnyolckor kellene beindulnia az aknához, fél nyolc után indul — mint éppen június 24-én reggel. — Az is egyenesen felháborító, hogy a légaknai szállítás teljes egészében a csatlóskor kényének, kedvének van kitéve. Tudomásom szerint Szász elvtárs több ízben felhívta Bika elvtárs szállítási felügyelő figyelmét, hogy a felügyeletiek, műszakiak népszállítása órákig eltart. Június 24-én — bár megígérte — mégsem ellenőrizte reggel félnyolckor a műszakiak szállítást. De, hogy jobban képet kapjunk a lehetetlen szállításhoz még megemlítem: az a műszaki vezető, aki fél nyolckor indul — 10 perccel később, tehát fél nyolc után 10 perccel — be a bányába, csak negyed 10 órakor ért le a kas-

A munkafegyelem megszilárdítása, a jólét emelésének fontos feltétele

Mi az oka az I. üzem 9.5 százalékos beteglétszámának?

Az I. üzem az egyik legnagyobb széntermelő üzem. Az üzem nemcsak körleteinek nagyságával tűnik ki a többi üzemek közül, hanem a beteglétszáma is kiemelkedő. Ez a szám hónapok óta már a 9 és 10 százalék között van. A legutóbbi táppénzes állomány 9.5 százalék volt. Vizsgáljuk meg, hogy a magas százalék valóban betegségből áll-e?

A betegellenőrzés nem ezt mutatja. A legutóbbi betegellenőrzés alkalommal meglátogattuk az I. üzem betegeit. Ez a látogatás felháborító eredményt mutatott:

A betegek egy része a betegállományi idejét a mezőgazdasági munka elvégzésére használja fel. A betegeknek van egy jó része, amely hamis címekeket mond be a lebetegedés esetén. Valószínű azért: ne lehessen figyelemmel kísérni azt, hogyan viselkednek betegállományi idejük alatt. Hiszen ezek között a „betegek” között sok van olyan, aki „betegsége” ideje alatt is szorgalmas látogatója —törzsvendége — a Komló Vendéglátó Ipar üzemének. Ha be megyünk bármelyik vendéglátó üzembe, vagy büffébe, minden esetben találhatunk felkötött karú betegeket, sok esetben illuminált állapotban.

Kik azok, akik betegségük ürügye alatt félrevezetik dolgozó társaikat, a szőlőbe járnak, kóborognak, hamis címekeket mondanak be.

Vegyük sorjába őket:

Jankovics András az I. üzem dolgozója, ligeti lakos, derékfájással került betegállományba. A betegellenőr két ízben is kereste őt. Mind a kétszer a hozzátartozók ezt a választ adták:

— A szőlőbe ment; kapálni!

Ha Jankovics Andrásnak volt anynyi ereje, hogy a szőlőbe menjen kapálni, akkor a bányában is dolgozhatott volna.

Hermann István az I. üzem dolgozója, Zója utca 4 szám alatti lakos. Június 22-én még este 6 órakor sem volt otthon. Vajon hol tartózkodott?

Kiss Sándor napok óta nem tartózkodik a bement lakásán. Pajor János minden orvosi engedély nélkül Marcaliba utazott. Ugyan ez az eset állott fenn Khim Frigyesnél is.

Tassai Pál kenderföldi lakos még este 9 óra után is egészségügyi sétáját végezte. Állítólag a sportpályán. — Legalábbis ezt mondta a felesége.

S. Tóth Mihály Vorosilov utca 5. sz. lakcímet adta meg az SZTK-nak de ezen a címen a betegellenőr nem találta meg.

S ezt a fajta névsort sorolhatnánk tovább.

Felmerül a kérdés: Vajon, ezek a dolgozók tényleg betegek? Vajon ezeket az embereket érdekli-e az, hogy a komló bányászok hol állnak a terv teljesítésében? Ugy érezzük nem! A viselkedésük, magatartásuk azt mutatja, hogy nem. Azt mutatja, hogy nem is betegek, hanem élősdi lények, akik munkatársaik terhére lógnak, felszedik minden hónapban a táppénzüket, minden lelkiismeretfurdalás nélkül.

Az ilyen és ezekhez hasonló „betegek” ellen kell fellépnie erélyesebben, szigorúbban a szakszervezet, az üzemvezetésnek. Az ilyen ese-

tekben kell fellépni az álbetegek ellen és azok ellen a betegek ellen, akik hátráltatják gyógyulásukat. — Meg kell vonni a táppénzt azoktól, akik betegségük ideje alatt egyéb munkát végeznek. És különösen szigorúan kell eljárni a kocsmázó betegekkel szemben.

Az I. üzem szakszervezeti bizottsága, üzemvezetősége kísérelte meg azt, hogy a betegek hogyan viselkednek, mert csak így javíthatja meg, illetve így csökkentheti a táppénzes állományát.

A jó méretű fa rendelés elősegíti az anyagtakarékoskosságot

Eddig is szívügyünk volt a fa anyagok pontos méretszerinti darabolása, de azóta, hogy pártunk III. kongresszusa az anyagtakarékoskosságra nyomatékosan felhívta figyelmünket, kétszeresen ügyelünk a pontos méretre. A pontos méretekkel való eltérés azonban sokszor nem rajtunk múlik. Sokszor a megrendelő üzemek, vagy éppen egyének rossz méretet adnak meg és így fordul elő legtöbb esetben az anyagpocsékolás.

Legutóbb ilyen eset fordult elő a kisvasúti talpa rendelésnél. — Megütöközve láttam, hogy a megrendelő 18 centiméterben jelölte meg a talpfák vastagságát. Annál is inkább furcsának találtam ezt, mert a vasúti talpfák vastagsága 15 centiméter. Miért lenne hát szükség a kisvasúthoz 3 centiméterrel vastagabb talp fára.

A megrendelőt telefonon elérni nem tudtam. Így saját felelősségemre a régi és megfelelő méretű szabványra készítettem el a talpfákat. Megvallom megajánlom az átvételig attól félttem, hogy esetleg baj lesz a mérettel és majd jön a felelősségrevonás, mert ragaszkodnak a 18 centiméter vastagsághoz.

Az átvétel azonban megelégedéssel vette át a talpfát és örömet fejezte ki, hogy a rendes szabványra készítették. Ez minden esetre megnyugvást jelent számunkra. Először azért, mert megvoltak elégedve munkánkkal, másodszer azért — s talán ez a fontosabb, — mert jelentős mennyiségű importfát takarítottunk meg.

Ezért javasoljuk, hogy a megrendelők, a farendeléseknél a méretek megadásánál vegyék figyelembe a szakemberek véleményét. Ha így rendelik a fát, akkor sok bosszúságot és még több fát takarítunk meg.

Fuchsz Antal

a II. sz. fatelep és fűrészüzem vez.

Hol kallódik két hónapja az újítási javaslatom?...

Jelenleg im, már 15 hónapja, mint lakatos és hegesztő dolgozom Kosuth-aknál a II. üzem gépészeti részlegénél. Ezalatt a 15 hónap alatt igen sok hibát tapasztaltam. De eddig én magam sem vettem elő a legjobb fegyvert: a ceruzát, vagy éppen a tollat és nem írtam meg a sajtónak ezeket a hiányosságokat. Most azonban azt teszem. Harcolok én is tollal a kezemben a bürokrácia, a nemtörődömség ellen. Ezért írom most le, hogy mi történt az újítással.

Két hónappal ezelőtt adtam be újításmat Horzsa Pál elvtársnak, hogy továbbítsa az illetékes helyre.

Az átadás óta sajnos semmi sem történt. Nem kaptam még választ sem. Pedig úgy gondolom, hogy újítási javaslatom lényegesen elősegítené az önköltségsökkentést. Oxigént takaríthatnánk meg vele a csőhajtásoknál. Azóta még egy javaslatot adtam be. Ez egy karbid-gáz fejlesztő automatáról szólt. Még erre sem kaptam választ. Pedig ez már üzemben is van.

Kérem az elvtársakat, hogy segítsenek ebben a munkámban. És végre lásson napvilágot újításom. Vagy legalábbis kapjak választ, hogy elfogadható-e, vagy nem.

Ács László

II. üzemi hegesztő

Az építőipar vezetői nagyobb gondot fordítsanak a szociális normák betartására Komlón

Rendeletek biztosítják azoknak a dolgozóknak, akik távol laknak otthonuktól, a szociális norma szerinti ellátást, de biztosítja a rendelet a munkahelyi ellátást is. Pártunk júniusi határozata óta kétségkívül van egy bizonyos fejlődés ezen a téren, azonban ez nem elég. Nem lehet megállni a féltúton.

Általában még mindig az a helyzet, hogy egyes gazdasági vezetők sok esetben még mindig másodrendű kérdésnek tekintik a szociális normák betartását. Súlyos hanyagság és

nemtörődömség mutatkozik a munkahelyi szociális normák betartásánál.

Nem biztosítják mindenütt a tisztálkodási lehetőséget, mint ahogy azt megállapítottuk az ellenőrzés során. Például: a 49/1-es Vállalat „tüzoltólaktanya” építkezésénél 10 dolgozó nő részére egy db. mosdót talat biztosítottak. Sok helyen nem biztosítják a tiszta, rendes éttermet és a hozzá szükséges felszerelést. Vagy ami a 49/6-os Vállalat István-aknai építkezésén történt: Tóth József építészvezető a már korábban kiszállított szociális felszerelést, csak Csákány elvtárs, a szakszervezeti bizottság tagjának felszólítására adta át a rendelkezésére.

És ha szemügyre vesszük a tavaszi nagytakarítás menetét, láthatjuk, hogy

általános huzavona folyik.

Ha csak arról beszélnek, hogy 1954. február elején elkészítettem a három hónapos munkatervet a tavaszi

nagytakarítással kapcsolatosan, május 31-ig volt a végső határidő. A tervet kiadtuk a 49/1-es Vállalat felé. A munkásellátási csoport meg is kezdte azonnal a szervezést annak rendje és módja szerint.

Kétségkívül a szállások festése, a Pártház és Modul-ház festése miatt elhúzódt. Újabb nehézség jött: a 49/4-es Vállalat átszervezése, minek következtében a munkásellátást minden vállalat a saját kezébe vette át.

Vajon ez alatt mi történt? A 49/4. Vállalat vezetői már nem sok gondot fordítottak a kérdések megoldására. Ugyanakkor az átvételi vállalatok különböző kifogásokkal jöttek, melyekből áll, többek között: „Ha a 49/4-es Vállalat nem végezte el a feladatát, akkor miért kívánják tőlünk most egyszerre, hogy megoldjuk a kérdést.”

Meg kell mondanunk őszintén, hogy ha a vállalatok vezetői nagyobb hévvel fogtak volna hozzá, akkor ma már nem kellene a tavaszi nagytakarítás elhúzódtásáról beszélni. Ezt értem elsősorban a 49/1. Vállalat felé.

Konkrét esetekről kívánunk beszélni:

Gáspár szaktárs, a vállalat főkönyvelője kijelentette, a hozzáfutó Orosz Gyuláné elvtársnőnek, hogy a szalmazsák kitömésére alkalmas szalmát, melyet megrendeltek, nem áll módjában kifizetni. Fizesse ki a 49/4-es Vállalat. Aláhúzza, hogy ő nem fogja kifizetni, mert nem hagyja magát bezártni. Amikor Márki

elvtársat felhívtam, ő ugyanazt a választ adta. Mi viszont nem értünk egyet Gáspár szaktárs válaszával, mert tudjuk, hogy még senkit sem zártak be azért, mert kitömte dolgozóinak a szalmazsákját, mint, hogy később a vállalat vezetői meg is találták a módját annak, hogy kifizesse a szalma árát.

Itt az ideje annak, hogy minden vezető alaposan tanulmányozza a szociális normatívákat, amelyek megszabják a törvényesség alapján, hogy mit és hogyan kell tenni. Gazdasági vezetőink több segítséget adnak munkásellátási megbizottjainknak, hogy akadálytalanul végezhessek el feladataikat. Ne beszüljék le munkájukat.

Építészvezetőinknek legyen szívügyük a munkahelyi szociális normatívák betartása, természetesen a lehetőségekhez mérten. Lássanak hozzá a hiányosságok felszámolásához. Beszéljék meg vállalatuk igazgatójával, főmérnökével, munkásellátási megbízottjaival a felmerülő problémákat.

Mindenkinek tudnia kell: 1954-ben,

a dolgozókról való gondoskodás nem másrendű kérdés!

A párt határozata és a kormányprogram végrehajtása mindenkinek egyformán szól. Ne várják gazdasági vezetőink, hogy egy-egy kérdésben legalább tízszer kelljen szólni, amíg valami megvalósul, mert eddig sajnos ez így volt.

Kovács József,

„Anyagtakarékosság” a kökényösi építkezésen

Rekkenő hőségben baktatunk fel a kökényösi dombon. Előttünk vígan kepelnek, s rohannak a szénosztályozó felé a Béta-aknai kötélpálya csilléi. S míg izzadt homlokunkat törölgetjük, az önköltségsökkentés jár az eszünkbe. Hogy miről? Hát a kökényösi járdáról. Arról amelyik az új-fürdő mellett indul el, fel a domboldalra a legújabb üzeltház felé. Már éppen hálálkódva kezaunk a járda építőire gondolni, hogy sima járdával így megkönnyítették a kökényösiek feljutását a meredek domboldalra, amikor egyszer csak elfogy a járda a lábunk alól, majd néhány száz lépés után újra folytatódik. Hát nem ez a legeszegebb, „önköltségsökkentés”? Egy kis járda, egy kis szünet, aztán megint egy kis járda, megint egy kis szünet! Mindenki előtt világos, hogy sokkal olcsóbbra kerül, mintha végig lebetonozták volna a marasztaló kökényösi agyagot.

De bezzeg elmegy a tréfálkozó kedvünk, mire felérünk a 114-es épülethez. Még kifújuk magunkat, szétnézünk az épület körül. Itt-ott törött létravégek, széttört pallók, az árkok oldalában néhol félméternyi vastag téglatörmelék meredezik. Lehet, hogy a nagy meleg tette ilyen „rosszmájúvá” szemünket, de felfigyeltünk ezekre a jelenségekre. A lakásokban műanyagból vannak a WC-k ülökéi, műköből az ablakkeretek, s ott hanyódiok egy háromméteres állványlára anyag. Hány ülőke kikertülne ebből, hát még abból, ami a kéményeken át füstalakkban eltávozott.

Hogy is mondta Gerő elvtárs a kongresszuson? „...A magas- és mélyépítőiparban új módszereknek bevezetésével jelentős mennyiségű faanyagot takarítottunk meg. Ugyan akkor, persze ugyanezekben az iparágakban tovább folyik más területeken a faanyag pocsékolása.”

Még annyi időnk sincs, hogy végiggondoljuk Gerő elvtárs szavainak jelentőségét, máris újabb bizonyítékok tárnak elénk. Mégpedig a legfelháborítóbb formában. Az út mentén két hatalmas habarcsosláda mellett a sárban parketta darabok. Ahogy megtisztítjuk, látjuk, hogy

vadonatúj, felhasználatlan parkettáról van szó.

Hogy került ez ide?

Az egyik lakó világosít fel bennünket. Ebből aztán kiderül, hogy vagy két-három hete megkezdtek a hatalmas épület lakásainak parkettázását. Teherautón horaták a parkettát. A munkások felcipeltek a nyitott és be sem zárható lépcsőház pihenőre, emeleti előtereire, s ott leszórták a földre. Ugy volt, hogy a „B” lépcsőház lakói szedték a kosaraikat, s cipelték át a parkettát maguknak. Kinek mennyi tetszett. Senki nem mérte ki nekik, senki nem gátolta őket, s hogy az utcáról nem jöttek fel egy-két kosárra, a másik épületekből az csak az ő bajuk, mert nyugodtan feljöhetnek volna, s vihetnék volna kedvükre a parkettát, hiszen köztudomásúlag nagyszerűen ég, jó száraz bükkfából készült. S hogy a ház lakói, akik tetszészerinti mennyiségben birtokukba vették a drága parkettát nem azzal fűtöttek be a fürdőszobába, vagy a takaréktűzhelyeken? Nem a 73/5-ös számú Pécsi Segédipari Vállalaton múltott. Miattuk tehették volna. Aztán megérkeztek a parkettázók. Természetesen odamentek parkettázni, ahol parkettát találtak. S ami megmaradt egy-egy lakásban, odakerült ömlesztve az előtérbe, vagy a pihenőkre. A parkettát persze azóta már nincsenek ott. De lehet-e ezen csodálkozni, hogy a gyermekek lehoradják az utcára a parkettát? Már, hogy is lehetne, hiszen olyan jól lehet úsztatni őket a habarcsos-ládák vizében. Meg aztán kis házat is nagyszerűen lehet belőle építeni. Így aztán nem csoda, hogy a pihenőkről, az előterekről napról-napra fogyott a parketta.

S mit tesz ez ellen a kökényösi építészvezetés? Nem sokat. Kétségtelenül nem az ő anyagáról van szó, s nem rendelkezhet a 73/5. Segédipari Vállalat dolgozóival sem.

Ennek ellenére módot találhatott volna arra, hogy a pécsi vállalat által minősíthetetlen gondatlansággal szanaszét heverő anyagot kommunista gondossággal összegyűjtse és megőrizze népgazdaságunk számára. Hiszen drága importcikkről van szó.

Anyák! Védjétek csecsemőitek egészségét!

A nyár beálltával nagy gondot okoz minden anyának a csecsemők higiénikus táplálása. A tej sokkal gyorsabban romlik és könnyen okoz bélműködést, vagy egyéb más megbetegedést a csecsemőknél. Felhívjuk az anyák figyelmét egy pár körülményre, melyet gyermekeink egészségvédelme szempontjából feltétlenül szem előtt kell tartani.

A jegyre kiszolgált csecsemő tejet semmi körülmények között nem szabad a szabadtejjel összekeverni, mert a szabadtejben lévő tompítószert csecsemőre ártalmas. Erre a tényre egyébként a boltvezetőket és az eladókat is figyelmeztettük.

Általános gyakorlat a komló tejboltokban, hogy jegyes csecsemőtejet este 6-ig adnak ki. Mégis felhívjuk a gyermekes anyák figyelmét arra, hogy árúdnak nem rendelkeznek megfelelő nagyságú hűtőterrel és a nyári meleg időszakban a bolti helyiségekben a délutáni órákig eltarított tej már erjedésnek indul és azt a csecsemőnek táplálékul adni egészségvédelmi szempontból veszélyes.

Kérjük vásárlóinkat saját gyermekük egészségvédelme érdekében, hogy a csecsemőtejet a reggeli órába vásárolják meg.

A nyári időszakban csecsemőtej árusításával foglalkozó boltjainkat vasárnaponként a reggeli órákban 2 óra hosszat nyitva fogjuk tartani éppen azért, hogy segítségére legyünk a gyermekes anyáknak csecsemőjük egészségének védelmében.

A vasárnapi nyitvatartás idejét külön közölni fogjuk.

KRAJCSZÁR SÁNDOR áruforg. o. vez.

Lakoházak és lakások összeírása

A lakásviszonyok megállapítása, a lakásviszonyok pontos felmérése és ennek alapján a lakásépítés és lakásgazdálkodás tervezésének megjavítása érdekében a minisztertanács 2.039/12-1954. számú határozatával elrendelte az ország városaiban, így Komlón is a lakoházak és lakások összeírását.

Az összeírást július 20-án be kell fejezni.

Felhívja a Városi Tanács a város lakosságát, hogy a tanács által ki-

küldött és igazolvánnyal ellátott számlálóbiztosokat az összeírás eredményessége érdekében támogassa, a szükséges adatokat a számlálóbiztosok rendelkezésére bocsássa.

Az adatszolgáltatás kötelező. Aki szándékosan megtagadja, vagy hamis adatokat közöl, illetve az adatszolgáltatást megtagadja, az állami statisztikáról szóló 1952. évi VI. törvény alapján három évig terjedő börtönnel büntethető.

Vass István osztályvezető.

Bemutatjuk Stollár főszerelet és Wunderlich villanyszerelet...

Stollár főszerelet és Wunderlich villanyszerelet július 1-én a II/a keresztvágyatban teljesített szolgálatot az éjjele harmadban. S megmondjuk őszintén, minden II. üzemi dolgozó „öröme”, hogy „Jól” látták el munkájukat. Jól, hiszen nyugodtan átaludták a műszak nagyrésztét. Mit sem törődve azzal, hogy valami komolyabb baj következhet ebből. Pedig az történt:

Az áram levezetődött és majdnem agyonütött egy-két embert. Az ak-

róhoz, bizony jól odavágtá a támfához a villanyáram útése.

Hát ilyen „jól” dolgozott Stollár főszerelet és társa, Wunderlich villanyszerelet. Emellett, a hibájuk mellett 48 csille szén kiesését okozták az üzemnek.

II. üzem dolgozó! Ugye most már elég ismerős Stollár főszerelet és Wunderlich villanyszerelet? Most ezek után az üzem dolgozói a sor: beszéljenek mind a kettővel. Magyarázzák meg: mit jelent a bányában aludni,

Kovács József,

A nagymányoki bánya üzemi kultúrcsoport munkája

A kis bányatelepen élő dolgozók, fiatalok szinte hozzászórtak ahhoz, hogy a felszabadulás után a lelkes fiatalok seregéből összekovácsolt kultúrcsoport rendszeres szórakozást nyújtson.

Mondhatnánk, hogy talán a semmiből indultak el. De a fiatalok lelkesedése, az akarat, sok egyszerű dolog megvalósítására vezetett bennünket.

1953. télén azonban minden megváltozott. Túrós és Kárpáti elvtársak javaslatára, kezdeményezésére, fáradhatatlan munkájuk nyomán sikerült egy egyszerű csoportot létrehozni.

Azóta ismét élni kezdett a kultúrcsoport, noha már egyizben újból beférkőzött a hanyatlás, de leküzdötték azt.

beferkőzött a hanyatlás, de leküzdötték azt. A kultúrcsoport megválasztása óta Hübner és Túrós elvtársak szinte újjá élesztették a fiatalokat.

Szép eredményeket ért el Nagymányokon. De ahhoz, hogy még szebb eredményeket tudjanak felmutatni, szükséges, hogy az üzem vezetőségétől, minden tekintetben nagyobb támogatást kapjanak.

Marton Szilvia tudósító.

Tanmese nagyoknak: a szalagocskáról...

Bármennyire szép is, jó is az életünk, ez a két kimondott szó „hanyagosság” és „nemtörődömség” még sok keserűséget okoz a takarékos embereknek.

A hanyagok, bár kisebbségben vannak; annál nagyobb kárt okoznak. Kezeik közül szinte elfolyik a pénz.

A követhető tanmesét — nagyoknak — a komlói hanyagokról írtuk. Figyeljünk jól! Hátha magunkra ismerünk.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy hatalmas bánya. Ennek a bányának volt egy palahányója a kőkönyösi domboldalon.

A nagy szalag végénél egy kis szalag áll. Közönséges nyelven transzportörnek neveztek. A transzportör nagyon sokat szenvedett a mesebeli emberek keze alatt.

Egy borús tavaszi napon elhatározták, a „mesebeli” trösztben, hogy a kőkönyösi palahányó a mai naptól kezdve, felszámoltatott.

Eleinte keserves sírásba fogott az árva transzportörke. Félt a magánytól. Csak az arra repülő madárkák jegyezték meg csodálkozáva.

Egyik napon arra mentek a kőkönyösi gyerekek. Mevlátták a szalagocskát és elkezdtek vele játszani. Játsoztak, játszodoztak.

A szalagocska pedig, csak állt és várt. Már semmije sem volt, csak egy kis táblácska volt az oldalán. A táblácskán ez állt: R:sz. 61.472 Gy:sz. 1.104.

—A szállító üzem hanyag emberkéi! Tudjátok meg, hogy 50 ezer forintot kárt okoztok országotok dolgozóinak.

Nem régen bezáratta a tisztiorvos a Sport Étterem büfféjét, mert a belseje nem büffé, hanem istálló képeit mutatta.

Amit „rendbehoztak“... Nem régen bezáratta a tisztiorvos a Sport Étterem büfféjét, mert a belseje nem büffé, hanem istálló képeit mutatta.

Koppany György. megnyitás óta, de máris úgy néz ki, mint azelőtt kéthete. Ha belépsz, csak cizmába lehet közlekedni, mert állandóan bokáig érő víz van.

MEGJELENT

az „Anyag- és Adatszolgáltatás” c. folyóirat legújabb száma, melynek tartalmából az alábbi fontos cikkek emelkednek ki:

A. Szazánov: A szocializmus gazdasági törvényei kialakulásának kérdéséről.

J. Frolov: A gazdasági vezetés fontos feladatai az iparban.

Alkalmazzuk munkánk minden területén a pártkongresszus irányelveit!

Munkálkodjunk erőlevesben a pártpropaganda terén észlelhető bürokratikus torzítások kiküszöbölésén!

A fenti cikkek mellett még számos más, fontos cikket közöl az „Anyag- és Adatszolgáltatás”, az MDP Központi Vezetősége Agit.-Prop. Osztályának folyóirata.

SZURKA-PISZKA...

A Közékeztetési Vállalat a multhétén újított. Ez igaz. De feltétlenül meg kell jegyezni, hogy az újítás nem a dolgozók nyugalmát szolgálja.

Az az előkezdési jegyek, melyekre az van írva „Bástya” nem a Bástyában, hanem a Sportban érvényesek.

Szurka: Mennyivel „komplikáltabb” volna, ha nevének neveznék a gyereket? azaz azt írják a jegyekre, hol kapható meg az ebéd!

VILLANYMOTOROK ÚSZÓ-VERSENYE

A Dávid-pártinál kétbűnyűt építenek a kubikosok. Egyéb szórakozás híján a művezető bíráskodásával úszóversenyt rendeztek az ott elhelyezett három villanymotorral.

Igaz, hogy nem ilyenformán történt a motorok fűrdetése, de az is igaz, hogy hanyagságból történt, mert egy kis akarral meg lehetett volna akadályozni.

A HANYAGSÁG...

A 49/6 Építési Vállalat felvonó síklójához még tavaly, 30 kocsit szettet szállítottak. Lerakódtak a faterlep mellett kódéhoz és elkezdtek fűteni.

A vállalat már befejezte a munkáját, de a szettet ottfelejtette. Egyesek talán azt állítják, hogy kárba vész?

Javasoljuk a „Sport és játékúra” bolt vezetőjének, hogy eladás előtt ne háromszor, hanem egyszer áztassa be a dörköt.

MOSOTT DÖRKÖ KAPHATÓ...

Szurka: Tudomásom szerint arra használják a városi utcákat, hogy az emberek gépjárművek közlekedjenek rajta.

SZÓVATESSZÜK...

A kőkönyösi 113 számú Népbolt pincéjében — amit egyikéknél rakatának is használnak — állandóan beülnek a szennyviz.

IDE-ODA-AMODA...

A kőkönyösi 113 számú Népbolt pincéjében — amit egyikéknél rakatának is használnak — állandóan beülnek a szennyviz.

Szurka: Ugy látszik meg kell szurkálni valakit. Mert amíg egyesek ilyen felelőtlenül dobálóznak a szavakkal, addig a rakatban tárolt áru tönkremegy.

Eméleti színvonalunk emelését segíti elő az

ANYAG-ADATSZOLGÁLTATÁS

ÚJ KOMLÓ a komlói városi pártbizottság lapja. Feladós szerkesztő: Bari István.

Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdaiért felel: Mellek Rezső

Gyermeküdültetés a Balatonon

Komló., Kaposvár., Balatonboglár, Fonyód, utazunk a Balatonhoz. A vidék szimpompis képet mutat.

Nini! Ott a Balaton. — A pöttömnyi emberek erre még kíváncsiabban kémlelnek ki az ablakon, de amikor csak egy „hazai” pocsolólyát fedeznek fel, sértődötten visszahúzódnak.

Nem is ez a Balaton — mondják, amire újból kitör a zivaj. És tovább nézik a rohanó látszó érett gabonatorlókat, apró házacskaikat és a végtelen zöld mezőt.

Balatonbogláron vagyunk. Végre itt a Balaton. Az útszéli fák mögül néha-néha előbukkan a roppant víztörög.

A szobákban még szebb a kilátás. A tenger túlsó partján; Baddacsony látszik. Jellegetes, harangalakú hegye, szinte a felhőkig ér.

A kőkönyösi MNDSZ munkájáról...

Mintegy 500 tagja van a kőkönyösi MNDSZ II. alapszervezetének. Nagy szám ez. Nyilván aki ezt meghallja, úgy gondolja, hogy ezen a területen bizony jól megy a munka és az MNDSZ szervezet derekas munkát végez az asszonyok között.

Amikor gyakorlati munkáról van szó, bizony alig, alig akad egy-egy aktív, aki jelentkezzék munkára.

Az MNDSZ-szervezetben belül alakult brigádokat lelkes asszonytársak vezetik. Így a kulturális bizottságot Borsányi tanárnő, Daum Mártonné, a Népbolt ellenőrző bizottságot, Császt Istvánné a patronáló bizottságot, Czaunar Györgyné a tisztasági bizottságot, Schwábné az egészségügyi bizottságot, Weinerné a gazdasági bizottságot irányítja.

Ezért, most hozzátok fordulunk asszonytársak! Jöjjetek és segítsetek — e bizottságok munkájában. Nem

áll. Körülöttük füvös pázsit, hús lombú fák és a végtelen zöldeskék víztörög.

A Balaton most érkezett vendégei kiszállnak az autóbusból. Vidám háhó kiáltások, egészségesen csengő nevetések töltik be az egész környéket.

Utána, megmutatják mindenkinek a szobáját. A hálószobák ragyognak a tisztaságtól. Egy más mellett apró kis ágyacska állnak, hófehér ágyművel.

A szobákban még szebb a kilátás. A tenger túlsó partján; Baddacsony látszik. Jellegetes, harangalakú hegye, szinte a felhőkig ér. A vizpart ünnepélyes csendjét, bűgő hajókürt hangja veri fel és a tenger megelevenedik.

Megérkeztek. A magyar tenger festőien szép partján, két vilábol átalakított üdülő többet kérünk tőletek, csak hetenként egy-egy órát. Értelmiségi, orvosok, mérnökök, párt- és gazdasági vonalon dolgozó elvtársak feleségei!

Vizilabda

Pécs: Vezette Léder. Az első félidőben a Bányász csapat lelepte a Dózsaét, melynek játékosai úszni nem tudtak.

Bíratlak: A KBSK-ból kiemelkedett Csapó János jó védésével. Jézsenszki doktor igen jól fogta Abay Nemesét és ezzel igen sokat segített.

Ezért kérjük asszonytársainkat, ha az újonnan alakult brigádokat felkeresik lakásaikon, fogadják szívesen őket és csatlakozzanak minél többen a kőkönyösi MNDSZ II. alapszervezetének munkájához.

Kőkönyösi asszonyok! Mutassuk meg, hogy jobban dolgozunk a belvárosi asszonyoknál. Lépjünk versenyre velük és vigyük győzelemre az MNDSZ kőkönyösi II. alapszervezetének munkáját.

Szikszai Béláné MNDSZ II. szerv. titkára.

Komlói Bányász—Pécsi Dózsa 3:1 (3.0)

Pécs: Vezette Léder. Az első félidőben a Bányász csapat lelepte a Dózsaét, melynek játékosai úszni nem tudtak.

A második félidő nagyrészt mind két csapat 5—5 játékkal küzdött végig. Ellős és Berkovics került először a partra.

A mérkőzés vége felé Karsait, Csapó doktor hárképtelenre tette, amiért a bíró végleg kiállította. Előzőleg Jézsenszki doktort állította ki, de az emberelőnyt a Dózsa

rossz játéka sem tudta kihasználni. Majd az utolsó pillanatban Abay Nemes doktor lövésével szűzített a Dózsa.

Bíratlak: A KBSK-ból kiemelkedett Csapó János jó védésével. Jézsenszki doktor igen jól fogta Abay Nemesét és ezzel igen sokat segített.

A bányászcsapat eddig megőrizte veretlenségét. Reméljük, hogy továbbra is megőrzi. A játékezőtő a második félidőben kiengedett kezéből a játékok.

KOPPANY GYÖRGY

A fegyelmezett munka mindannyiunk érdeke

Felemelő érzés olyan eredményről olvasni, vagy hallani, amelyek dolgozóink munkasikereiről számolnak be. De annál kellemetlenebb érzés az a tudat, hogy amíg tízezrek önfeláldozóan dolgoznak boldogabb jövőnkért és jobb életünkért, addig akadnak még olyanok is, akik kivonják magukat a becsületes termelőmunkából. Megbontják a fegyelmet, igazolatlanul mulasztanak, semmibe veszik a műszaki vezetők utasításait, palás, rosszminőségű szemet termelnek. Egyesek pedig nem a több és jobb munkával igyekeznek magasabb bérhez jutni, hanem igyekeznek kicikarni különböző bérpótlékokat és főleg laza normákat; persze mindezt érdemtelenül és jogtalanul.

Egy-két példa is szemlélteti, hogy milyen nagyarányú a fegyelmeztlenség üzemünkben. Az I-es szelendő üzemben, júniusban 270 igazolatlan műszak mulasztás történt. A II-es üzemnél 311 és a III-as üzemnél 136. Ezek a kiesések nagyon megzavarják az üzemek tervteljesítését és ezzel az üzemek károkát okoznak népgazdaságunknak. Június hónapban az igazolatlan műszakok miatt (a fenti üzemeknél) 2151 tonna szénrel jutott kevesebb kohóinknak és erőműveinknek.

Az üzemi bizottságok és a szakszervezeti munkások mindinkább megértik, hogy elsősorban az ő kötelességük: segíteni az üzem vezetőit a fegyelem megszilárdításában. De ennek ellenére mégis keveset foglalkoznak a munkafegyelem kérdéseivel, vagy ha foglalkoznak, akkor is csak felületesen nézik meg a fegyelemsértékek okait. Pedig lenne tennivaló. Az utóbbi hónapokban sok helyen egyáltalán nem, vagy csak kis mértékben csökkent az igazolatlanul mulasztott műszakok száma.

Mi az oka annak, hogy a fegyelemsértők száma az utóbbi hónapokban nem csökkent, hanem sok helyen — az I-es üzemnél pl. 233-ról 270-re — emelkedett?

Sok mulik már a vidéki tanácsok munkáján. Egyes helyeken teljesíthetetlen ígéretet tesznek a toborzott dolgozóknak. Sok esetben valóságilag elcsábítják a vidéki dolgozókat azzal, hogy különleges pótlékokat fognak kapni, ha Komlóra jönnek. Többek között, magas keresetet, azonnali lakást is ígérnek. Persze, ők is tisztában vannak azzal, hogy az ígéretet nem tudják teljesíteni, hiszen ismerik a komlói kereseti lehetőségeket, de a törvényeket nem mindig ismerik. Tudni kellene, hogy különleges pótlékokat csak az a dolgozó kap, aki a népgazdaság érdekében más állalattól lett áthelyezve és semmilyen esetben sem az, aki önként toborzás útján jött a vállalathoz. Ennek ellenére mért tesznek teljesíthetetlen ígéretet? Ez a kérdés még kivizsgálásra vár. De addig is meg kell akadályozni az ilyen irányú szervezést, mert az mindenkor fegyelmeztlenségre vezet és okot ad annak elburjánzására.

Ha megkérdézzük az üzemi bizottságok elnökeit, hogy mit tesznek az igazolatlan mulasztókkal, csak egyféle választ kapunk. „Elbeszélgetünk velük”. Ebben az esetben az „elbeszélgetünk”-ben benne van minden. Nem egyszer magam is tanúja voltam egy ilyen beszélgetésnek. Néhány perces dorgálást kaptak, aztán mindannyian dolgukra mentek s ezzel el volt intézve minden.

A javíthatatlan fegyelemsértőkkel szemben pedig nem így kell eljárni. Vigyük őket a termelési értékesítés elé, a bányászok elé, hogy ott adja-

nak számot súlyos mulasztásukról. Hadd ítéljék el a maguk, a kötelességüket híven teljesítő bányászok az ilyen megrögzött fegyelmeztlenekeket, hogy egyszer mindenkorra megértsék: a becsületes dolgozók, nem váltalnak közösséget velük. Ha ilyen módon járnának el üzemi bizottságunk, a kemény fellépés mindjárt fegyelmezett lenne azok számára is, akik olykor-olykor megfélemednek magukról. Azok számára akiknek tudni kell, hogy bányásznak lenni nemcsak megbecsülést jelent, hanem komoly, megtisztelő kötelességet.

A legfontosabb feladat: olyan csapatot belüli légkör kialakítása, amelyben a csapat elitje a lógósokat. Ezen a téren még nagyon sok a tennivaló. Van ugyan egy-két csapat az üzemeken belül ahol elítélik, kizárják sorikból a lógósokat, de ez elenyésző. Még nem tartunk ott, — ahová pedig feltétlenül el kell érni — hogy a fegyelem megsértését, minden csapatban, szűgyen és gyalázatnak tartják. Pedig elsősorban a dolgozók a maguk kárán érzik, ha társuknál megengedik a fegyelmeztlenséget, mert munkájuk összefügg, egymásra vannak utalva.

Takács István, az I-es üzem vájárja, június 15-én csillése rovására nem dolgozott. Leszállni ugyan leszállt, de részegen. A fél műszakot át aludta, utána felkelt és betegségre hivatkozva kiszállt a bányából. Mit keresett aznap csillése? Semmit. Vajon azóta beszélgettek-e Takács Istvánnal? Meggyőzték-e, hogy cselekedetével ártalmára volt munkatársának? Erre a kérdésre nem kaptunk választ. De minden esetben figyelembe kell venni az ilyen Takács-féle eseteknél hogy először történt meg a fegyelmeztlenség. Tehát előtérbe kell tenni a nevelőmunkát. Nevelni, nevelni, szívósan és türelmesen. Ha már megrögzött hiányzóvá válik, csak akkor szabad a kiközösítés eszközébe folyamodni.

Vajon népszerűtlen feladat-e küzdeni a munkafegyelem megszilárdításáért? Nem, semmi esetre sem. Az üzemi bizottságok és a bizalmiak nincsenek egyedül ebben a harcban. Támogatják őket az öntudatos és a fegyelmeztlenségek során megkárosított dolgozók. És ne torpanjanak vissza, ha egy-egy, szinte természetes fegyelemlazítóval találkoznak össze. Jó nevelőmunkával az ilyen is rendes útra lehet téríteni. Ezt bizonyítja Schiling István gyakorlójárá levele, amelyben megbánta eddigi tetteit.

„Amikor a történeteken végig gondolok, saját magam is elítéltem tetteimet, úgy viselkedtem, mint egy közönséges naplopó. Sajnos csak később nyílott ki a szemem s ezért térhettem le a becsületes útról, amelyen a többi bányászok haladnak. Szeretném, ha az üzem vezetősége visszavetné a rendes útra. Minden tetteimet őszintén megbántam... stb”.

A népnevelők a fegyelem megsértői ellen indított harcot össze kell kapcsolják a szívós felvilágosító munkával. Ugyanakkor, amikor arról beszélnek, hogy a fegyelemsértők milyen kárt okoznak a többieknek, beszélni kell arról is, hogy a vállalások becsületes teljesítése mennyivel járul hozzá hazánk megerősödéséhez, minden dolgozó életszínvonalának megjavításához. Feltétlenül meg kell magyarázni, hogy a dolgozók érdeke összefügg a termelés kérdéseivel. S aki síkraszáll a szilárd munkafegyelemért, a becsületes, öntudatos munkások egytértő helyeslésével fog találkozni.

Egyenletes tervteljesítés az Aknamélyítő Vállalatnál

Az Aknamélyítő Vállalat nagyon fontos szerepet tölt be a tröszt üzemek között. Munkája nyomán új aknák, tágas rakodók és új vágatok létesülnek, s nem beszélve a feltárásról, ahol új gazdag széntelepek látnak napvilágot. Tehát nyugodtan mondhatjuk: az aknamélyítők munkája nagyban befolyásolja Komlón a tervteljesítést.

A vállalat vezetői tudják ezt, s éppen ezért tudásuk legjavával igyekeznek a termelést egyenletessé tenni. Azelőtt, két-három hónappal, még előfordult a hullámos tervteljesítés, de ma már elérték az egyenletes, hiánytalan tervteljesítést. S most azon dolgoznak, hogy azt hónapról-hónapra tartani tudják.

Az egyenletes tervteljesítés legnagyobb biztosítéka: a tervek időben való kiadása. Ennek tudatában már 25-én adják ki a következő hónap reális megállapított tervét. S ezekhez a tervekhez a tervbevetétek végrehajtásához szigorúan ragaszkodnak. Nem engedik meg a tervszerűtlen leépítéseket mert ezek, a hónapközbeni indokolatlan költségek igen károsak. A tervszerűségnek meg lett az eredménye. A vállalat ehavi tervét július 9-ig, 108,2 százalékra teljesítette.

A termelési tervek teljesítése mellett, az aknamélyítőknél nagy gondot fordítanak a minőségi munkára is. Éppen ezért létrehozták a vállalat technológiai osztályát, amelynek vezetésével Papp Ferenc elvtársat bízták meg. Papp elvtárs azelőtt bányamester volt a megcsekijánosi lőszerraktár építésénél. Munkahelye mindig

a legnagyobb rendben volt és a minőség ellen sem megrühelt fel kifogás. A technológiai osztálynak az a feladata, hogy a minőségi munka ellenőrzése mellett, új technológiai utasításokat vezessen be amelyek olcsóbbá teszik a termelést. Erre vonatkozóan már vannak terveik. Az eddigi téglafalazásról áttérnek a betonidomkövek használatára, amelyek jóval tartósabb és hosszabb életű falazatot adnak, mint a falazó téglák. Az új technológiai utasítások figyelembevételével olyan munkaszervezést fognak kialakítani, amellyel a megváltozott körülmények között is, sikerrel teljesítik előirányzatukat.

Meg kell említeni, hogy a vállalat egyenletes termelése nagyban függ a brigádok jó munkájától. Ebben példát mutat a Molnár 100 méteres brigád. A Molnár brigád ciklusos módszerrel dolgozik. Szinte napról-napra látható hogy emelkedik a teljesítményük. Ha figyelemmel kísérjük teljesítményüket márciustól júliusig, akkor a következőket láthatjuk: Márciusban 101 méter, áprilisban 102 méter, májusban 110 méter, júniusban 111 méter. A grafikon egyenletesen emelkedik. Ezt valóban nevezhetjük egyenletes tervteljesítésnek.

Az Aknamélyítő Vállalat vezetői és dolgozói megteremtették az egyenletes termelést. S most tovább harcolnak. A párt- és a kormányhatározatok végrehajtásáért. Népünk életszínvonalának növeléséért.

A csillelisztítási pályázat eredménye

A Komlói Szénbányászati Tröszt 1954 április 1-én és 6-án pályázati felhívást tett közzé a csillelisztítási problémájának megoldásával kapcsolatosan. A pályázati felhívásra beérkezett összesen 23 darab javaslat.

A pályázatokat elbíráló bizottság megállapítja, hogy értékes, színvonalas és sokoldalú pályázatok érkeztek be.

A beérkezett javaslatokból azonban egyet sem tud kivitelezésre alkalmassá minősíteni a bizottság. Ez indokolja azt, hogy az első díjat egy pályázónak sem ítélte oda a bizottság. Így két második 3000—3000 Ft-os és négy darab egyenként 1000

—1000 Ft-os tiszteletdíjat állapított meg a következő pályázók részére:

1. Barabás Ferenc vájár 3000 Ft.
2. Bonez László lakatos 3000 Ft.
3. Herbert György és Tóth Ferenc lakatosok 1000 Ft.
4. Kratky Jenő főmérnök 1000 Ft.
5. Adorján János műsz. tit. 1000 Ft.
6. V. Kovács János vill. sz. 1000 Ft.

Összesen: 10.000 Ft.

A felsorolt pályadíjakat, illetve tiszteletdíjakat a pályázók címére a Komlói Szénbányászati Tröszt jelen közleménnyel egyidőben kiutalta.

Komló, 1954. július 8.

Komlói Szénbányászati Tröszt.

A Ruflí-módszer eredménye:

A komlói Darabos frontbrigád is teljesíti tervét

A III. üzemben dolgozó Darabos Antal frontbrigád sem áprilisban, sem májusban nem teljesítette tervét. — Ruflí Lajos elvtárs a munka érdemem aranyfokozatával kitüntetett pécsszabolcsi frontmester június elején jött Komlóra, hogy átadja munkamódszerét. Elsőnek a Darabos frontbrigád munkahelyén kezdte meg munkáját. A fejtesben a hosszúpászták kiképzésével megszüntették az addig fennálló műszakközbeni helyesrért. Ezzel időt takarítottak meg. Ezenkívül az ácsoló vájár is rendelkezik fejtelapáccsal, s így a jövesztéssel foglalkozó vájár mentes a mellék munkától, vagyis minden idejét az előrehaladás meggyorsítására használhatja fel. A Darabos frontbrigád jó „tanítványának” bizonyult, júniusi tervét 105 százalékra teljesítette.

Ruflí Lajos elvtárs ezután a Vértes János csapatnál folytatta munkamódszer átadását. Vértesék még májusban — a munkamódszer átadás előtt — átlag 70 százalékra teljesítette tervét. Júniusban már a fejlettebb munkamódszerrel dolgozva kilencvenöt százalékos teljesítményt értek el.

Július elején a két csapat párosversenyre lépett egymással. Jelenleg a Darabos brigád tervét 105 százalékos átlagteljesítménnyel a Vértesék nyolcvannal százalékkal szemben.

Ilyen fejlődés mellett a III. üzemnek minden lehetősége megvan arra, hogy júliusban törlessze az eddig felhalmozódott adósságot és teljesítse napi, illetve havi tervét.

Versenynyilvánosság ...

Szocialista építőmunkánk lendítőkereke, a versenynyilvánosság. Komlón is találkozunk a versenynyilvánossággal. Utón-útfélen falragasztott karikatúrák, ötletes szövegek mondanak dicséretet a tervét teljesítő dolgozóknak. Ezek a plakátok azonban nem minden esetben mondanak dicséretet. Egyszer gyakrabban találkozunk — s főleg ebben a hónapban — bíráló, csipkelődő, sőt kigúnyoló falragaszokkal.

Az ötletes karikatúráknak legtöbb esetben megjön a hatása. A megbíráltak, sok esetben kijavítják hibákat. Eppen ezért a versenynyilvánosság ilyen formája; fegyver a tunyaság, a nemtörődömség és a hanyagság felszámolásában. Egy jó karikatúra, vagy egy ötletes szöveg, felbecsülhetetlen érték. Mindenképpen segíti a tervek teljesítését.

Az új furdó felolvasójában azutóbbi időben jó karikatúrákat láthattunk. Az esetvonások ötletességet mutatnak. És, hogy mozgósítsanak, azt az előtűnk tolongó tömeg megjegyzései élénken bizonyítják. Csak egy példát ismertetünk: A legnagyobb tolongásban egy karikatúrát néztek. A kép egy veszekdő feleséget ábrázol, aki férje nyakába repeszi a fizetési borítékot. A kép címe:

„Mi lesz fizetéskor?... Ha Köböl János vájár ezután is csak 91 százalékra teljesíti tervét”. A karikatúra találó volt. Mellettem egy bányász meg is jegyezte. — Ha én így lennék kirajzolva, ha megszakadnék is, de teljesíteném a tervem. —

A megszólaló bányász kritikája bizonyítja a legjobban hogy az ötletes versenynyilvánosság ösztönző hatású.

Példamutató MSZT-brigádok

A bányászok dolgozói között egyre több kiváló bányász, egyre több brigád csatlakozik az MSZT-brigádok munkájához. Egyszer többen vannak az MSZT tagok közül olyanok, akik példát mutatnak dolgozó-társaiknak. Ezek a brigádok, sztahanovisták felhasználják munkájukat a szovjet bányászok tapasztalatait, nemcsak saját munkaterületükön, hanem tovább adják dolgozó társaiknak is. Ilyen brigád közé tartozik a Béta-aknai Eszes brigád.

Eszes Károly elvtárs 32 tagú MSZT brigádja még a mai napig is tartja a kongresszusi hét eredményét. Ők nyerték a legjobb brigádok kiharó kongresszusi zászlót is. Dicséretükre válik, hogy a gyengébben teljesítő csapatokat segítik. Így az egyik fejtes csapatához, mely műszakonként csak 30 csille szemet termelt 8 MSZT tagot adtak át munkamódszerátadás végett. Ezután a jó szervezés az MSZT bányász dokumentációs anyagok felhasználásával a csapat 30 csilléről műszakonként 80 csillére emelte teljesítményét.

Kiváló munkát végez, mint MSZT tag a II. üzemnél Szedlár Ferenc kétszeres sztahanovista vájár, Szilas Adolf kétszeres sztahanovista frontmester, Szakács Mihály és Kusz János kétszeres sztahanovista vájárak.

Az aknamélyítőknél Molnár István elvtárs a 100 méteres mozgalom kétszeres sztahanovista brigádvezetője eredményesen alkalmazza a szovjet ciklusos módszert a gyorsított vágatkijáratnál. Jó munkájukkal már hó napok óta 100 méteren felüli eredményt érnek el.

Igen jól dolgozik a Központi Anyagbeszerző Vállalat Kelemen MSZT brigádja, mely állandóan versenyben áll az üzem többi brigádjával.

Ezekről az elvtársokról vegyünk példát az MSZT többi tagjai és az üzemek valamennyi dolgozói. Harcoljanak tervünk sikeres teljesítéséért, a Magyar—Szovjet Barátság még nagyobb elmélyítéséért.

Gulyás István
MSZT titkár

„Az életszínvonal emelésének feltétele”

A Magyar Dolgozók Pártja K. V. Agit.-Prop. osztály kiadásában megjelent képes broszura szemléltető módon, konkrét agitációs érvekkel nyújt segítséget a népnevelők részére agitációs munkájukhoz. A kiadvány rámutat az anyagtakarékosságra, az ön költség csökkentés jelentőségére, üzemi példákon keresztül, számos képpel mutatja be egy-egy üzem brigádjának munkáját, népnevelőinek jó módszerét. A kiadvány beszerezhető: az üzemi pártszervezeteknél.

A bánya munkahelyeinek közvetlen parancsnokai: a harmadaknászok

Az elmúlt hónap — június — folyamán igen súlyosan csökkent a termelés a szénbányánál. Ez mellett emelkedett az igazolatlan műszak, nem szilárdult meg a munkafegyelm, sőt tovább lazult. Sok panasz, javaslat hangozott el, hogy a munkahelyeken ez nincs, az nincs. Ez nem megy jól az nem megy jól. Meg ezt kellene tenni és azt kellene tenni. Cselekvés viszont annál kevesebb történt. Inkább csak megállapítások tartózták minden üzemben a napokat, heteket, hónapokat. A hibák maradtak tovább. Ma már 1954-et írunk de még mindig találkozunk olyan hibával, melyet már 1949—50—51 évek során is hibának állapítottunk meg. És még ma is csak síránkozunk rajta legtöbbször.

E hibák felkutatásához fogott hozzá — reméljük véglegesen — július 9-én

a tröszt szak szervezeti bizottsága

Beszélgetésre hívta össze igen helyesen a termelés közvetlen parancsnokait: a harmadaknászokat. A legégetőbb kérdések kerültek felszínre. Így a szerveztség, a munkafegyelm, a munkaátvitel, az új dolgozók nevelése, az ellenőrzés és az aknászok önállóságának kérdése.

A megbeszélés során ilyen hozzászólások hangoztak el:

— Bizony nincs meg a felelősségérzet a bányászok között a munka iránt. Sok közülük felelőtlenül benn hagyja a szén az öregsámban. — mondotta Zrinyi elvtárs, majd így folytatta:

— A motorkezelők nem minden esetben gondozzák a gépeket. Legtöbbször nem is érti rendesen munkáját. Egy másik ilyen hiba az, hogy a csapatokon állandóan cserélődnek a dolgozók. Nincsenek összeszokott csapatok. Igen sok az olyan lógó, aki harmadonként, szinte naponta ide-oda vándorol.

Palicskó János aknász elvtárs többek között a következőket mondotta:

— Mi aknászok bizony csak kampányszerűen végezzük munkánkat.

Ennek főokát abban látom, hogy igen gyengén megy üzemünkkel a párt és szak szervezeti munka. Különösen gyenge az ellenőrzés. Ezért laposodik el a munka. — mondotta, majd a továbbiak során ezeket említette:

— Az a baj, hogy a párt és szak szervezeti vezetőség csak akkor beszél és keresi fel a dolgozókat ha baj van és nem megy a termelés. Amikor jól megy a munka bizony fel sem keresnek bennünket, akkor nincs meg a jó kapcsolat a párt és a tömegek között. Legalább is a mi üzemünkkel, a II. üzemnél ez így van.

Hering elvtárs a munkaátvitellel kapcsolatosan elmondotta:

Nálunk bajok vannak a munkaátvitel körül, a munkaátvevők hanyagul végzik munkájukat. A másik hiba pedig az, hogy a bányász saját maga is igyekszik a munkaátvevőt becsapni. Nem gondol arra, hogy akkor tulajdonképpen magát csapja be. A dolgozó magyar népet csapja be.

Beke Dezső elvtárs arról beszélt, hogy a csapatok beosztásánál sok esetben meg sem kérdezik a szak szervezettel. Majd Szakács Mihály elvtárs a párt szervezet jelenlegi titkára szöveghez a vitához és a következőket mondotta:

— Az a baj a II. üzemnél, hogy a munkahelyeken nincs egy felelős, aki legtöbb esetben megmondaná, hogy mit kell csinálni. — majd így folytatta:

— Sem a párt szervezet, sem a szak szervezet nem foglalkozik eleget a dolgozók politikai nevelésével

Nem is beszélve arról, hogy az utóbbi időben a pártellenőrzés nem megy úgy ahogyan kellene.

Így hangoztak egymásután a helyes megállapítások. Majd újabb és jó javaslatok merültek fel. Elmondották a jelenlévő aknászok, hogy ezt, meg azt kellene csinálni. Meghogy milyen sokat nyújtott nekik ez a beszélgetés. Valóban így van. A beszélgetés sokat nyújtott. Nemcsak

az aknászoknak, hanem a párt szervezetnek és a szak szervezetnek is egyaránt. És még sok ilyen beszélgetésre volna szükség. De nem csak akkor amikor baj van. Amikor nem megy a termelés, hanem állandóan. Hetenként. Ha kell naponta, lenn a munkahelyen.

Csak ilyen esetben lesznek majd valóban az aknászok önállóak. Akkor fogják majd magukat igazán a munkahely közvetlen parancsnokainak érezni. Jelenleg még nem azok. Most még felsőbb utasításokra várnak. Nem mernek önállóan intézkedni. S ez bizony a tekintély rovására is megy. S hogy jelenleg mennyire nem önállóak harmadaknászaink, azt jól bizonyítja Zrinyi elvtárs alábbi kijelentése:

— Mi elvtársak látjuk jól a problémákat. Meg is beszéljük egymás között. De mi csak „kicsik” vagyunk!... Vannak nálunk feljebbvalók... Hát igen. Ez itt a hiba.

Hol van itt az önállóság.

Hol van itt a bátor kezdeményezés. Hiszen azt sem tudják aknászaink, hogy mi az ő lehetőségük a munkaterületén. Csak közvetítő szervek ilyen formán. És ezért teljes egészében a párt és szak szervezeti vezetőségeket terheli a felelősség. Azért, mert nem igyekeztek önállóságra, harcos kommunista vezetőkkel nevelni a munkahelyek eme közvetlen parancsnokait. Nem adtak elég segítséget részükre. És a kiadott megbízatást pedig egyáltalán, vagy elégtelenül ellenőrizték csupán.

Ez hát az oka a lazaságoknak. A jó politikai nevelőmunka hiánya. A szorosabb kapcsolat megteremtésének hiánya. A legfontosabb láncszemekkel való foglalkozás hiánya. Ne felejtse egyetlen párt szervezet egyetlen szak szervezet sem: ha nincs jó, erőskező, önálló, bátran intézkedő és kezdeményező középkáder gárdája, akkor soha nem fog menni a tervteljesítés.

Lázítókat ítelt el a komlói járásbíró

Hüber János mázai születésű Volksbund csemete. A fasiszta háború idején bevonult katonának, majd kikerült nyugatra. Szület mind Volksbundokat kitelepítették Németországba. Vagyonukat elkobozták. Egy ideig Hüber János maga is kinn tartózkodott nyugaton. Majd később — mivel felesége itthon volt — hazahozta a „hönvágy”. Hazajövetelétől kezdve szívből utálta a szocializmust építő magyar nép rendszerét, a Népidemokráciát. Utalását ahol csak tehette, nyilvánította is. Lázított, elégedetlenséget igyekezett szítani. Társat keresett maga mellé. Olyant, aki tudatlanságánál fogva majd kont rázik az általa elmondottak fölött. Vagyis bizonyít. Így szervezte be Németh Györgyöt.

Németh György nagyhajmási lakos, mekényesi születésű. Ugyanazon a munkahelyen dolgozott a bányában, mint Hüber. Teljes mértékben Hüber befolyása alá került. Minden szabadidőt rémhírek terjesztésére, lázításra használták. Az mellett Hüber János valósággal ellőgta

a munkanapokat. Rendetlenül végezte munkáját.

Ilyen híresztelések közé tartozott, hogy a jó pénzünket a forintot a pengővel állították szembe. Azt mondták, hogy a mai 100 forint csak annyit ér mint a múltban egy pengő. Hamis beállításokkal tehát becsmérték a forint vásárló értékét.

Híresztelték — különösen Németh György, hogy a mekényesi erdőben olyan szervezett banda működik, mely különleges fegyverekkel felszerelve legyőzhetetlen. Mind a kettei rendszeresen hallgatták „Európa” hangját és az amerikaiak mielőbbi bejövését jósolták és várták. Ez a bizonyos mekényesi banda csupán csak egy megszűkött kulák tozódása volt, melyet azóta már elért az igazságszolgáltatás. És elnyerte méltó büntetését. Épügy mint Hüber és Németh.

A komlói járásbíró Hüber Jánost 4 évi börtönre, teljes vagyonelkobzásra és 8 évi közügyektől való eltiltásra, Németh Györgyöt pedig 3 évi börtönre, teljes vagyonelkobzásra és 6 évi közügyektől való eltiltásra ítélte.

Kihágási ítéletek...

Komlói városi tanács végrehajtó bizottsága, mint I. fokú kihágási bíróság.

Heintzmann Jánosné 30 Ft, Dudás Istvánné 120 Ft, Scheffer Györgyöt 40 Ft, Székely Máttyást 100 Ft, Klits Józsefet 40 Ft, Péter Györgyöt 60 Ft, Bodor Jánost 80 Ft, Póth Jánost 50 Ft pénzbüntetésre ítélte azért, mert nevezett komlói lakosok a végrehajtó bizottság egészségügyi osztálya felhívásának eleget nem tettek, a házi szemetet és trágyát határidőre nem vagy legalább is nem teljesen hordatták ki.

Cselekményük társadalmi veszélyessége abban rejlik, hogy a mulasztással elősegítik a legyek szaporodását és ezzel a fertőzési lehetőséget s így kivált meleg időben a járványok előidézői lehetnek.

Fiatalkorú Sch. I. komlói vándor azért, mert a legényszállás ablakából, a barátjától kölcsönkért légguskából kilöve a célbavett veréb helyett egy a 49/6. Építő Vállalat ott dolgozó segédmunkás nőjét találta el annak homloka baloldali részén, aki a magánindítványra üldözendő ezen testisértés miatt feljelentést nem tett s így az ügy magánindítvány hiányában bíróság elé nem került,

A tettest a kihágási bíróság vonta felelősségre és mert a város belterületén a hatóság tilalma ellenére lövöldözött, 250 Ft pénzbüntetésre, társát ugyancsak fiatalkorú P. S. gyakorlóvándor 60 Ft pénzbüntetésre és a bűnjel légguskát elkobozta.

Az esettel kapcsolatban felhívja a kihágási bíró a dolgozók figyelmét arra, hogy — bár a légguska, mint kevésbé veszélyes löfegyver tartása és a viselése, nincs külön rendőrhatalóság engedélyhez kötve, azt bárki tarthat és használhat, azonban annak használata mégis különös gondot és figyelmet igényel, így különösen a szülő és nevelők a gyermeküket, mielőtt a löfegyvert kezükbe adják, annak használata tekintetében őket alaposan oktassák ki. Hatósági szabályrendelet tiltja a löfegyver belterületen való használatát. Tehát a város belterületén, utcán, udvaron, kertben, házak között lövöldözni nem szabad. Gondosan ügyelni kell arra, hogy a lővény irányában nincs-e valaki, személy vagy tárgy, kiben vagy melyben a lővés kárt tehet.

Dr. PILISY LÁSZLÓ
kihágási bíró.

Megjelent a „Társadalmi Szemle” új száma

A „Társadalmi Szemle” most megjelent számának első cikkében BETLEN OSZKÁR elvtárs az MDP III. Kongresszusának eredményeit és útmutatásait értékeli. „A magyar tudomány előtt álló feladatok” címmel közli a folyóirat NAGY IMRE elvtársnak a Magyar Tudományos Akadémia 1954. évi nagygyűlésén elhangzott teljes beszéde szövegét.

SZALAI BÉLA elvtárs cikkében a népgazdasági tervezőmunka tudományos színvonalának megjavításának kérdéseivel foglalkozik. A munkáspárti szövetség megszilárdításának fontos kérdését, a város és a falu közötti árukapcsolat formáit és fejlesztésének feladatait tárgyalja SÁGHY VILMOS elvtárs cikke.

Ifjúságunk helyzetéről, problémáiról s a DISZ-nek az ifjúság szervezésében, nevelésében betöltött szerepéről és feladatairól ír VÁRHEGYI GYÖRGY elvtárs „Ifjúságunk szocialista neveléséről”, című cikkében. VARGA ANDRÁS és KOVÁCS TIBOR elvtárs cikke a III. kongresszus határozatait alapján foglalkozik a járási és falusi tanácsok feladataival. A genfi értekezleten az indokinaik kérdésben kialakult helyzetet, az

amerikai imperialistáknak az értekezlet robbantására irányuló kísérleteit s a kísérletek kudarcát elemzi KERNYERES JULIA elvtársné „Indokina és Genf” című cikkében.

A „Szemle”-rovatban PATKÓ IMRE elvtárs a Szovjetunió szak szervezeteinek XI. kongresszusáról írt ismertetést. „Franciaország a nemzetközi kérdések gyújtópontjában” című cikkében RUBIN PÉTER elvtárs a Francia Kommunista Párt XIII. kongresszusáról ír. Martin-Andersen Nexö életművét értékeli MÉSÁROS ISTVÁN elvtárs „Nexö emlékezete” című cikkében. „Feuerbach értékeléséhez” címmel GEDŐ ANDRÁS elvtárs bírálja Nádor György elvtárs „Feuerbach filozófiája” című könyvét. KÖLLŐ MIKLÓS elvtárs újabb rövid filmvígjátékainkról ír.

A „Folyóiratszemle”-rovatban SELÉNYI JÓZSEF elvtárs a „Belkereskedelem” című folyóirattal foglalkozik. A „Könyvismertetések”-rovatban Kovács István: „A burzsoa alkotmányosság válsága” című könyvét VAS TIBOR elvtárs, Gulyás Pál: „A barcsi Vörös Csillag termelőszövetkezet” című könyvét CSIZMADIA ERNŐ elvtárs bírálja.

Bányászok a repülősek között...

Az elmúlt héten vasárnap már reggel hat órakor sokan gyülekeztek a Szénbányászati Tröszt épülete előtt. Két nagy „Ikarusz” állt készenlétben, hogy elszállítsa a III-as és a IV-es bánya üzemek élénjáró DISZfiataljait és a példamutató „öregket” a taszári repülősközkhöz baráti látogatásra.

A taszári repülősek ünnepélyesen fogadták a régi ismerősöket. Majd megkezdődött a meleg baráti szórakozás, a sport. Kispuska-céllövés, röp labda, sakk dominó. S hogy az „öre-

gek” sem legyenek árvák az igen szép Klub-helyiségben vígan csatogott a dákó, folyt a biliárdozás.

Majd a jóízű ebéd elfogyasztása után a kaszinó hús termeiben mindenki boldogan élvezte a délutáni pihenés örömeit.

Közben a labdarúgók mérkőzésre készültek. Fél négykor a lelkes közönség biztatása mellett kezdődött a játék mely a legsportszerűbb körülmények között a komlói III. üzem labdarúgó csapatának 2:1-es győzelmével végződött.

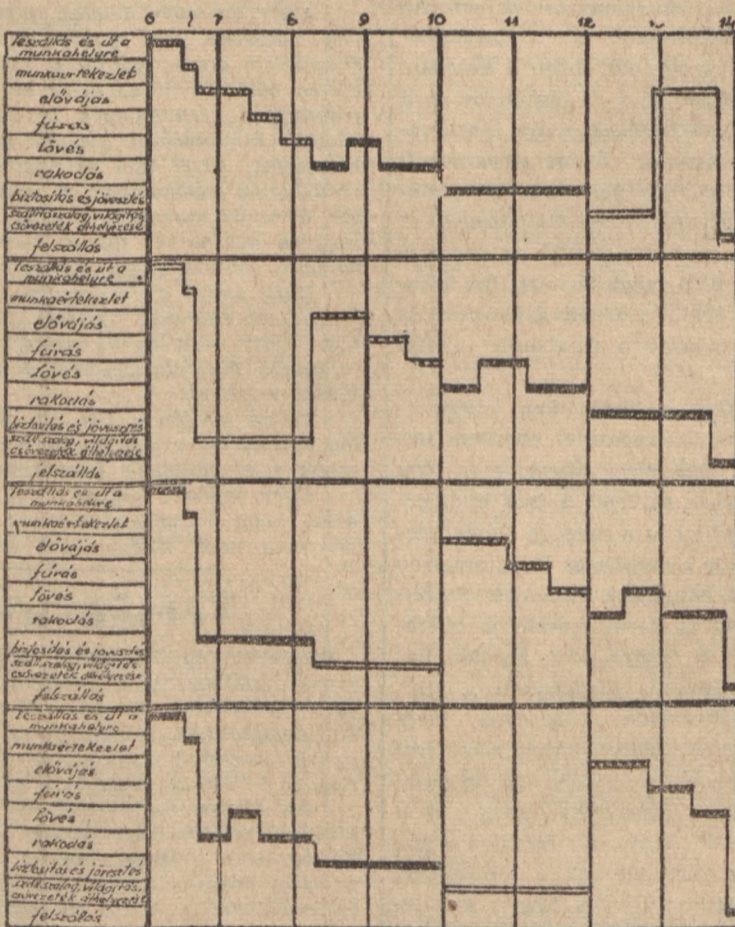
Este bál volt. Itt adta át a két DISZ-szervezet az ajándékát. A III. üzemiék egy bányászt ábrázoló szobrot. A IV. üzemiék pedig egy kis csillét, színlitig töltve ragyogó fekete szénnel. A taszári repülősek pedig egy-egy „suhogó”-val, a nagy lő-

hajtásos gépek modeljével kedveskedtek a komlói bányászfiúknak.

A bucsúzkodás, a meleg kézzorítás újabb erővel pecsételte meg a taszári repülősek és a komlói bányászok őszinte, meghitt barátságát.

Hogyan hajtottunk ki 620 méter vágatot egy hónap alatt

Irták: E. Owzarzy brigádvezető A. Spusta aknász és F. Paider, az előkészítő munkák vezetője

A kavinai „Csehszlovák Hadsereg” őriásbánya a közelmúltban nem teljesítette tervét. Ennek egyik oka a rossz szervezett feltárómunka volt.

Ma már 125 százalékra teljesítik feltárási tervüket, a termelési tervet pedig 108 százalékra. A szovjet bányászok példája nyomán többkamrás módszerrel dolgozunk. Szafarczyk brigádja február folyamán 507.5 méter vágatot hajtott ki ezt a teljesít-

ményt a következő hónapban maga mögött hagyta az Owzarzy brigád, amely 620 méteres teljesítményt ért el.

Az Owzarzy brigád 2.25 méter magas vágatban dolgozik. Az egyes kamrák távolsága egymástól 240 méter, a főaknától 1300 méter távolságra vannak.

Minden kamra egy F-20 típusú, súrtított levegővel hajtott hernyótalpas

fejtőgéppel van felszerelve. A robbantott és jövesztett anyagot kézi erővel rakják a bányászok az áthelyezhető szállítószalagokra. A munkahelyeken jól beváltak a dinamó-elektromos lámpák, amelyek jól megvilágítják munkahelyeiket. A munkakörülmények megjavítására és a levegő portartalmának csökkentésére vezet vezettünk a kamrákba. A vizet magas nyomással fecskendezzük a fejtésbe.

Az Owzarzy gyorsvájár-brigádnak 36 tagja van. Három, egyenkint 12 emberes csapatban vannak osztva. A csapatok műszakonként váltják egymást. A fejtés menete a következő: míg az első kamrában három bányász jöveszt és robbant, a másodikban hárman a teljes termelést és a második lövést végzik. A harmadik kamrában három bányász az utánjövésztést végzi és biztosít, a negyedik kamrában pedig három bányász az előkészítő munkát végzi — áthelyezik a légvezetékét, a csövezetékét, a szállítóberendezést, előkészítik a gépeket. A vajúrók azonos munkát végeznek mind a négy kamrában, a grafikon szerint azonos ütemben halad a termelő, a biztosító és az előkészítő csoport. Nyolc óra alatt tehát minden kamrában zárt ciklust végeznek el.

Az új munkamódszer elsajátításával emelkedett a bányászok teljesítménye is. Egyes napokon elérték a 26.5 métert, de az átlagos napi teljesítmény 22.6 méter vágat volt. Az Owzarzy brigád munkaszakaszát mindig a legrosszabbak közé számították; a gyors vajúrók ennek dacára 50—55 százalékkal túlteljesítették tervüket. A brigádban régi bányászok mellett új brigádtagok is dolgoznak. A vágatot kihajtásának önköltségét állandóan csökkentik.

ARTÉPÍTÉS
Útmutatót nyújt a mindennapi pártmunkában

A jó munka megérdemelt jutalma: az üdülés!

van. Mindenütt új függönyök, süppedő szőnyegek varázsolják otthonosabbá a szép helyiségeket. Az üdülők kertjeiben százféle színben pompázó virágok hívogatják a jövevényeket. Másfelől, új parkokat létesítettek, vagy a régi megnagyobbították.

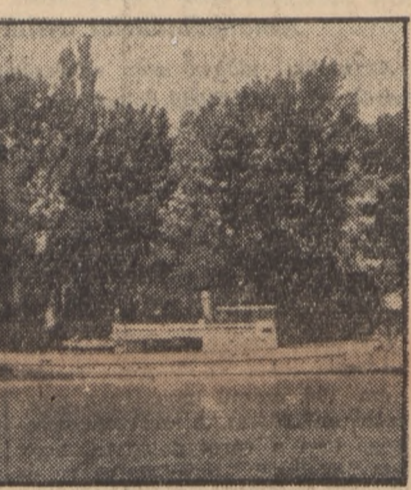
A kellemes pihenéshez a szórakozás, művelődés és sportolás gazdag és változatos lehetőségei is hozzátartoznak. Ezek már majdnem mindenhol megtalálhatók. Az üdülők nyaralóit legjobb hivatásos művészek és kultúregyesületeink szórakoztatják. A sportkedvelők részére számtalan sportolási lehetőségek teszik hangulatosabbá a gyorsan muló napokat. Csónakversenyeket rendeznek a Balaton hullámzó vizén, sportbemutatókat és egyéb brigádversenyeiket tartanak.

A tavalyinál figyelmesebb a bánásmód is. Sokat javult az étkezés. Elismeréssel beszélnek erről a nyaralásról visszatértek. Sőt egyesek bizonyítékul ráúthattak a megfolyóidott „pocakra” is.

Felejthetetlen boldog két hét várja a pihenni akaró dolgozókat. Akár a Balaton partján, akár festői szépségű hegyvidéken. Az üdülés, a jó munka jutalma. A kellemes, vidám nyaralásra az méltó, aki egész évben (tavaly óta) szorgalmasan, jól dolgozott.

A Szénbányászati Tröszt szakszervezete biztosítja a megérdemelt üdülést. A hátralévő időben még 480 heteti igénybe a felejthetetlen élményt biztosító üdülést.

A Szénbányászati Tröszt szakszervezete biztosítja a megérdemelt üdülést. A hátralévő időben még 480 heteti igénybe a felejthetetlen élményt biztosító üdülést.

Szakszervezeteink jobban készültek fel az idejü üdülés lebonyolítására. Tavaly még sok panasz hangzott el: kényelmetlenek a lakások, barátságatlan az épület, elhanyagolt a kert, a park és gondozatlanok az utak. Ma már nagyon ritka a szűfolt szoba. Egy-egy szobában legfeljebb három ágy

A kökényösi MNDSZ II. szervezete közleményei

Közöljük a kökényösi anyakkal, hogy a Ságvári Endre utca 4 szám alatti orvosi rendelőben július 12-től minden hétfőn 1 órától 3 óráig megkezdődik a csecsemő tanácsadás. A tanácsadást Várbiró doktor vezeti. Ezen a területen rövidesen új újszülöttségbolt is nyílik.

A Ságvári Endre utca 4. szám alatti MNDSZ helyiségben egy MNDSZ könyvtárt létesít a szervezet. Kérjük az asszonytársakat, hogy a könyvtár létesítéséhez saját maguk által adott könyvekkel járuljanak hozzá.

Kökényösi MNDSZ II. szervezete

Jó munkáért — szép muzsika ...

A debreceni MÁV Szimfónikusok 50 tagú zenekara, valamint Honthy Hanna Kossuth-díjas és Operaházunk stámos neves művésze adott hangversenyt, pénteken, július 10-én, Komló dolgozóinak. A szabadterre tervezett előadásra, a rossz időjárás miatt a „Május 14” Kultúrotthonban került sor. Sok zavar előzte meg az előadást. Lemaradt a hangszereket szállító, debreceni hálókocsi. A művészek nem tudtak próbálni — s a közönség méltán zajongott, amikor a fél kilences előadás fél 10-kor még nem kezdődött el.

Bizony kényelmetlen dolog másfél óráat elcsarognakban, tumultusban, fülledt levegőben ácsorogni. Nagyon jónak kellett lenni az előadásnak, hogy a közönség ezt feledni tudja. Szorítunk ez esetben nem Szórátkötő Vállalatnál, hanem a kérésedem.

... És az előadás várakozásunk előtt minden dühünket elsöprően nagyszerűen sikerült.

Honthy Hanna több évtizedes operett színpadaink szinte utóélettel csalogánya, most is magával ragadta hallgatóit.

Páka Jolán, Tamási Éva, Remsei Győző, Radnai György és Perényi László a Madách színház tagjai, akik az össekötő szüvegét mondották el. Minden szereplő művészelet javát adta.

Honthy Hanna operett részletei, Páka Jolán Kék Duna keringője, Tamási Éva Carmen Habarcsa, és Trubadúr Ainoe-náj Remsei Győző Carmen Virágáriája, Radnai György Figaroja, Perényi László szavalatai, a zenekar Mesterdalnokok nyitánya, Tell Vilmos nyitánya, mind, mind a legszebb ajándék volt Molnár István és a többi hős komlói bányász munkájáért. Különösen meglepetés volt Tamási Éva egyre fejlődő mezzó-sopránja. És az énekek mellett, a nagy zenekar Rubányi Vilmos vezényletével méltó korszoraja, egybefonója volt az estnek.

Éjfélkor volt vége az előadásnak, de senki nem panaszkodott a késői időpont miatt. Legfeljebb a MÁVAUT forgalmirodája előtt méltatlankodtunk, ahol 30-40 kökényösi könyörgött, hogy az egyik szabad busz szállítson fel Kökényösebe. Meg kell mondjuk sikertelenül, mert a forgalmista ridegen elutasította a kérést. Pedig teljesíthette volna. Azt mondta nem teheti.

MÁVAUT... MÁVAUT... mikor lesz már Önöknel is annyi rugalmasság, hogy az ilyen problémákat meg is oldják?

Minden esetre... kár volt ezt a szép estét jopár kiváló kökényösi bányász számára így elrontani.

ÚJ KOMLÓ

A komló városi pártbizottság lapja. Felelős szerkesztő: Baris István. Felelős kiadó: Bogár János. Szerkesztőség: Komló, Szabadság-u. 5. szám. Telefon: 98. sz. Kiadói hivatás: Dunántúli Napló Kiadóhivatala Pécs, Megye-u. 16. szám. Baranyamegyei Szikra Nyomda Pécs, Munkácsy Mihály-utca 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdaért felel: Moltes Rezső

Két szállás életéből...

Kökényös a bányászok városa. Házai, mintha a földből nőttek volna ki, olyan gyorsan szaporodtak. Bent a lakásokban azonban nemcsak családok laknak. Itt-ott találkozunk magányos lakókkal is. Igaz, hogy ez nem a legjobb megoldás, mert a munkásszállás használata sokkal olcsóbb. Ennek dacára, egyesek mégsem veszik igénybe, mert a pihenéshez, szórakozáshoz szükséges feltételeket nem látják biztosítva.

A Kökényös, Vorosilov-utca 33-35-ben, jórészt nőtlén fiatal emberek laknak. Itt van a második otthonuk. Ha valaki végigmegegy a szobákban, sok mindent láthat. Tisztaságtól ragyogó hálókat, jökevdvű fiúkat és végül egy kis rendet is. Az utóbbival van a legtöbb baj, mert rend, csak igen kevés szobában észlelhető. De győződjünk meg róla.

A 33. számú lépcsőház 12-es szobájába lépünk be először. Meglepő kép tárul elénk. Az ágyakon hanyagul összedobálva hever az ágynemű, talán már 2 napja nem volt betéve. A szekrények tetején, elheverő száraz kenyér, papírgalacsin és egy-két ruhadarab bizonyítja, hogy itt is nagy a rendetlenség. A 9-es szobában

ugyan ez a kép fogad bennünket. Amikor megkérdeztük: miért van ekkora rendetlenség? A válasz egy vállrándítás és egy kis pirulás volt. Ugyálszük ők is szegénylik a rendetlenséget... Egyébként a szállás összes szobáit végiglátogattuk, de csak két szobában találtunk rendet.

Miért? A. vetődik fel venniünk önkéntelenül is a kérdés. Egyrészt azért, mert a szállás berendezése nem megfelelő. A szekrények például vas lemezről készültek. Használatuk, sok kellemetlenséggel jár. A ruhafogasra akasztott ruha, hozzárve a vaslemezhez, megrozsdásodik. Nem beszélve arról, hogy a szekrények kinyitása, óriási zajjal jár, még a második szobában lévő alvókat is fölébreszti. Szék is kevés van a szobákban. Ott, ahol négyen laknak, legfeljebb csak három szék található, vagy még kevesebb. Ha a negyedik is le akar ülni, annak márcsak az ágyon jut hely. Álló ruhafogas, csak fogalom a szálláshelyen. Nincs. Egy-egy élelmesebb fiatalember úgy segít magán, hogy szeptet a falba, persze ez tiltva van.

Ilyen körülmények után tehát már nem nagyon esodálkozhatunk. Nem csoda, hogy amikor megkérdeztünk egy-két lakót: — Szeret-e itt tartózkodni szabadidejében? — ez volt a válasz: — Nem szeretek, mert nagyon rideg. Semmi otthoniaság sincs a szobákban. Megjegyezni kívánjuk, hogy a rendetlenség a lakók hibájából is ered, de sokat kell és lehet segíteni az üzem részéről; meg kell szerezni a megfelelő bútordarabokat. A politikai nevelők is változtatni kell eddigi munkáján. Ugyanis Végh elvtárs eddig elegendőnek látta pusztán megszólításokkal helyreállítani a rendet. Ez eddig nem igen sikerült. Más módszert kell keresni a rend betartására. Javasoljuk, hogy a szobák között indítsanak tisztasági versenyt amit hetenként a politikai nevelő értékelne ki. A versenyben győztes három szobát, pedig jutalmazza meg (egy-egy töltőtollal, vagy egyéb hasznos tárggyal). Számtalan módja van még a rend és tisztaság helyreállításának. Azonban ahhoz, hogy ezt el lehessen érni, szeretni kell fiataljainkat. Az eddiginél sokkal több megbecsülésben kell részesíteni őket!

SPORT

KOMLÓI BANYÁSZ-BUDAPESTI LOKOMOTIV MEGHÍVÁSOS VERSENYE

Komló: 500 néző. Az úszásban a következő eredmények születtek: 100 méteres fű hát: 1. Klement 1:09.5 (Bp. Lok.) 33.1/3 leány mell újonc: 1. Pozsonyi 37.2 (KBSK), 100 méteres serdülő fiú gyors: 1. Megai 1:09.9 (Bp. Lok.), 2. Bolli 1:10.2 (Bp. Lok.), 3. Sági 1:14.2 (KBSK), 100 méteres női mell, meghívásos: 1. Döbörhegyi 1:29.1 (Bp. Lok.), 2. Gerely 1:35.2 (Bp. Lok.), 3. Gasparik 1:42.6 (KBSK), 66.2/3 úttörő leány mell: 1. Tarpai 1:02.5 (Bp. Lok.), 2. Razga 1:04.2 (KBSK), 100 méteres meghívásos női hát: 1. Balogh Ilona 1:28 (Bp. VL), 2. Zsigmond 1:49.2 (KBSK) 400 méteres fű vegyes: 1. Gyenge 5:58.1 (Bp. Lok.), 2. Gagyai 6:26 (P. Dózsa), 3. Márkus II. 6:31.4 (KBSK), 100 méteres fű pillangó: 1. Nagy 1:16.1 (Bp. Lok.), 2. Lantos 1:17.1 (Szegei Haladás) 3. Berkovics 1:25.9 KSBK, 10x66.2/3 gyorsváltó: 1. Budapesti Lokomotiv 7:16.6, 2. Komlói Bányász 7:37.2, 3. Pécs válogatott 7:47.7. Szombaton a Pécsi Kinizsi versenyzett a KBSK-val. eredmény: 100 méteres gyors: Bruchner 1:05.4, 100 méteres gyors női: Zsigmond 1:35. 400 méteres vegyes: Márkus II. 5:54.7.

KOMLÓI BANYÁSZ—BP LOKOMOTIV 3:3 (3:4)

Vezette: Dr. Jeszenszky Már az első félidő első percében gölt ért el a bányász Berkovics révén 1:0. A második percben ismét nagy helyzetünk volt, de főlé törték a fűk. A 4. percben Berkovics beadásából Bauer lö gölt 2:0. A 6. percben ismét Bauer volt eredményes 3:0. A 7. percben Felchai eredményes és szépt a Lokomotiv 3:1. Még további támadásokat láthatunk az első félidő végéig, de több göl már nem esett. A II. félidőben egy kissé visszaesett az iram a bányászok között és ezt kihasználva a lelkes Lokomotiv játékosok a 7. percben Sándorfi révén újból szépítenek. 3:2. A göl után ismét feljön a bányász csapat és Bruchner lövése csak hajszálra kerül el a kaput. Ezután állandóan a bányász csapat támad. A Lokomotiv játékosok többször szabálytalankodnak. A befejezés előtt egy perccel sikerült a Bp. Lokomotiv egyenlítése. 3:3. Ezt a gölt Sas dobta. Bírálat: Mind két csapat jól játszott. De meg kell mondjuk, hogy a bányászcapat legalább három göllal győzhetett volna, ha jobban kihasználja helyzetét. Jók: Bruchner, Tölgyesi, Bauer, Berkovics, illetve Sass és Sándorfi.

A labdarúgó NB II. Nyugati csoportjának 1954. évi őszi műsora

I. forduló: Augusztus 15. Komlói Bányász—Székesfehérvári Honvéd. II. forduló: Augusztus 22. Győri Lokomotív—Komlói Bányász. III. forduló: Augusztus 29. Komlói Bányász—Csillaghegyi VI. IV. forduló: Szeptember 5. Soproni Lokomotív—Komlói Bányász. V. forduló: Szeptember 12. Komlói Bányász—Pécsi Vörös Lobogó. VI. forduló: Szeptember 19. Pécsi Dózsa—Komlói Bányász. VII. forduló: Szeptember 26. Komlói Bányász—Pápai Vörös Lobogó. VIII. forduló: Október 3. Várpalotai Bányász—Komlói Bányász.

IX. forduló: Október 10. Komlói Bányász—Kőbányai Dózsa. X. forduló: Október 17. Szombathelyi VI—Komlói Bányász. XI. forduló: Október 24. Komlói Bányász—Pécsi Lokomotív. XII. forduló: Október 31. Pécsi Bányász—Komlói Bányász. XIII. forduló: November 7. Komlói Bányász—Nagykanizsai Bányász. XIV. forduló: November 14. Tatabányai Építők—Komlói Bányász. XV. forduló: November 21. Komlói Bányász—Székesfehérvári Építők.

Papp László felszólal...

A ventilátor egyhangúan bűg, — a „pipa” serényen húzza be a rácson a levegőt. A leskeny sín pár megcsillan a lámpák fehér fényében. A szén csillogó, fekete falként zárja be a sötét folyókat. A vágór a szénhalom tetején állva illeszti be a fejját a tüész alá. Izmos, fiatal testén szénporos, fekete gyöngyök peregnék. A védősisak alól csapzottan göndörödik elő fekete haja. Arca a szénportól fekete, csak fehér fogsora és szeméi csillognak fel a lámpa fényében. — Fejszét — mondja röviden s szemöldökét összehúzza nézi, sikerül-e „beakasztani” a „kapnit”. Gyurka abbahagyja a faragást és a villogó, hosszúnyakú fejszét felnyújtja: — Tessék. — Néd csak meg, hol az istenbe marad ennyi ideig az a „gyerek” — szól a vágár és megkocogtatja a fejját, majd erőteljes ütésekkkel veri a helyére. Gyurka már indulna is, de a vágatban feltűnik a lámpa erősödő fénye. — Jön — szól és a kapával lehúzza a sinekről a szentet, hogy jól fel lehessen tolni a „kutját”. — Hol a csudába csavarogtat eddig? Már megtölthették volna ezt is — csattant türelmetlenül a fiatal vágár hangja... — Az időt néztem meg, Laci bácsi! — válaszol sietve a „gyerek” és törölgéti testéről az izzadt, kenődő szénarát. Az újjai nyomán világos csikokban uherlik fel a bőre, —

A 440-esen már „sikta” van. Fel is öltöztek. A vágár hátra sem néz. Kezében kelepel a réselő. Az új mezőt egyengeti. — Hány óra? — kérdi. A csillás már menne. Alig egy hónap óta van csak a bányában: hosszú neki a „sikta”. Meg várni is kell, még a „márkát” kiadják. Ugy érzi, abban is ő a „legpchebb”. 612 a száma s az aknász is csak hogy „kitoljon” vele, mindig a kis-számoknál kezd az osztást. Vágyódva gondolt az üdítő, meleg zuhanyra, hol megszabadulna ettől a vastag szénportól. — Háromnegyed múltott. A vágár élesen ránéz. Ő is volt „fátal”. — Biztos? — Hát —... talán még el nem múltott, de a háromnegyed, az fiksz — bizonytalankodik a csillás. Gyuri lapátjáról ekkor már huppanva hullott a „kutya” a szén. A vágár belonyomja a réselőt a talpba. Megáll. Leveszi a sisakot s az alsókarjával letörli a verejtéket a szeme fölül. — Az istenit... — szűri a szót foga között... Még szerettem volna beácsolni, No, mindegy! Már a „gyerek” is lapátol. Meztelen combján fekete gyöngyök gurulnak a gumicsizma lehajtott szél-

léig. Lapátja ütemesen merül a szénhalomba. A vágár odalép. — Szerelj le. Majd mi megtöltjük. A „kutya” gyorsan telik. A vágár izzadt homloka alatt gyorsan kergeit egymást a gondolatok. Nyugtalan. Ugy tervezte, hogy ma kiveszi a mezőt és beácsol. Nem sikerült. Tegnap sem, tegnapelőtt sem. Miért? Miért?... Hányadik is ez a csille? Mióta méterre dolgoznak, nem is számolja. A csillések számolja. 50 méter a terv. Ezt tegnap elérték. Csak tegnap! 25-e van s már nem lesz meg a 100 méter. Nem ígerte ugyan meg a százat, de titokban biztosra vette. Igen, ha az „abléz” is úgy menne... — Megtelt már, Laci! Ne rakj többet! — szakítja meg Gyurka a gondolatait. A „gyerek” közben leszerelte a gépet és az utmába tette az összehajtott tömlővel együtt. — Kivigyűk? — kérdezte a kutyára mutatva. — Felöltözünk és kifele menet majd kivisszük. Jön már Jóska bácsi is. A vágat hajlásában imbolygó sár-ga fény tűnik fel. — Na Laci, hogy álltok? — köszönt be az aknász. Inas, száraz, magas ember. — Kivettünk egy mezőt, Jóska bátyám. Ácsolni már nem tudunk, de a fejját beakasztottam,

— Csille? — Hány csillék is van, gyerekek? Gyurka már a baligákat számolja. — Tizenkilenc. A vágár a mezőt mutatja. — Mérje meg, Jóska bácsi. Tizenkilenc csillék van. Marad itt még egy csillére való, ezt már nem tudjuk feltölteni... — A kulacsom! Azt a gyűdbegjaro... — ötlött az eszébe, mikor kint jártak a szállítógáton. — Bentmaradt a kulacsom! — Beszaladjak, Laci bácsi? — állt meg a csillés. — Menjete csak, utolérek benne- teket. — Visszafordult. — Milyen átkozott hosszú már ez a vágat! — bosszankodott. — Van már 80 méter is. Most, hogy „potyán” járta, hosszabbnak tűnt, mint máskor. Elég ezt kétszer is végigjárni. Most meg négy-szer is járhatja. Ismét beért a vágat-végre. A kulacs ott lógott a támfán. — No, kapnak egy jó mezőt — világított körül. — De én mit kapok hol-nap? — Jól megjegyezte a munkahelyet. Ismét nyugtalanságot érzett. — Ezt az egy csillére való nem tudtuk már kivinni! Pedig nem is töltöttünk sokat, 19-et! S ha előbb kivisszik a telit, be tudunk ácsolni! — mondogatta magában, majd vissza-indult. — Tizenkilenc csillék igazán ki lehetett volna adni előbb is. Tizen-

kilenc... Várjunk csak?... — Izgatótt lett. Tizenkilenc csille az 38 forduló. Igen, 38 forduló, mert ez a nyamvadtt „kutya” csak egy fél csille! Hogy ez nem jutott előbb észbe! Ez az! Magasabb és hosszabb kutya kell, hogy egy csillével befejezjen. Már is előbb megy a töltés, ürül a vágár, lehet ácsolni! Ez az! Megszoritotta a fejsze fényes, fekete nyelét és gyors léptekkel indult a távolban imbolygó apró fények után. * Az aknász csak a vállát vonogatta. — En tudom, hogy kicsik azok a „ládák”. Mit csináljak? Ezt küldték le. Láthatod, egész újak. Minek tervezték így nem tudom. Talán „újítottak”... — De nekünk dupla munka! — Dupla rakodás! Dupla szállítás! Ezért nem tudtuk elérni a száz métert! — Duzogott Laci. Már mindent erre kent volna. — Nekem nincs nagyobb „kutya”. Nem adhatok — zárta le a vitát az aknász. Laci mérgesen húzta össze őt, fekete szemöldökét. Gyurka már állt mellette, nem szólt, csak nézett. Jött a „gyerek” is, most látszott csak, hogy a „gyerek” nem is olyan gyerek már. Egykorú lehetett a vágárral, 22 éves. A bányában a kort nem az évekkel, hanem a tudással, a tapasztalattal mérik. (Folytatása következik.)

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

KEDD, 1954. JÚLIUS 20.

HÍREK

Megnyilt a „Zrinyi Ilona“ kultúrotthon

Július 18-án a Mecsekjános út melletti „Modul“ házban ünnepi ke-
reték között átadták az építők kul-
túrotthonát.

Az új kultúrház, már az átadás
pillanatában is nagyszámú közönsé-
get vonzott magához. A látogatók ál-
talanban dicsérő szavakkal nyilatkoz-
tak az épületről, annak berendezésé-
ről.

Az új színpadon, mindjárt műsor-
ral is kedveskedtek a látogatóknak.
Délután a budapesti Építők Központi
Művészegyüttese szórakoztatta a
nagyszámú látogatókat.

Az átadás műsorát köztáncsal zár-
ták be.

Új „Pulmann“ kocsik kerülnek forgalomba a népszállításhoz

A Szénbányászati Tröszt beruhá-
zási osztálya a népszállítás megkön-
nyítése érdekében, új kisméretű „pul-
mann“ kocsikat rendelt a budapesti
„Ikarus“ gyártól. Július elején meg-
érkezett az első mintakocsi.

Az új kocsik sokkal kényelmesebb
a jelenlegi „népes“-nél. Rügös alvá-
zra van felszerelve, s így elkerülhető
az üzemközbeleni rázóadás és döccenés.
A kocsi nyolc ajtóval és 24 ülőhely-
lyel van ellátva.

Az első próbauton kisebb hiányos-
ságokat észleltek. Ugyanis a kocsi
mérete szélesebb mint a megengedett
és ezáltal baleset adóhatna elő.
Próbajáratás után új méreteket állapí-
tottak meg mérnökeink, amit elküld-
tek a gyárnak.

Az új népszállító kocsikból egy-
előre 50 darabot rendeltek, amit még
ez év végén állítanak forgalomba.
Ezzel mentesítve lesznek bányász-
dolgozóink a gyors hőváltás által
fellépő meghűléstől és a balesettől.

Szombaton 40 gyermek indult a Balatonra

Szombaton délelőtt 9 órakor, ví-
dám nótaszótól hangos autóbussz gör-
dült el Komlóról: 40 bányászgyer-
mek, ovodás és iskolás indult el a
Szénbányászati Tröszt fonyódi gyer-
meküdülőjébe. Az üdülés időtartama
két hét lesz.

Ugyancsak szombaton este, 22 óra-
kor érkeztek haza — mintegy 42-en
— a leüdült gyermekek.

Megkezdték Kenderföld tereprendezését

A napokban kezdték meg Kender-
föld tereprendezését. Az előirányoz-
tolt költségvetési tervek szerint 3
millió forintot fordítanak erre a cél-
ra. Egyelőre csak kisebb munkaerő-
vel kezdtek a részsík, járdák és egyéb
utak elkészítéséhez. Azonban rövid
időn belül hozzáfognak új városrész-
ünk teljes rendezéséhez, a fásítá-
shoz és a parkosításhoz.

Farkas Mihály elvtárs kitüntetése

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa
Farkas Mihály elvtársat, az MDP
Politikai Bizottságának tagját, a
Központi Vezetőség titkárát, 50. szü-
letésnapja alkalmából a munkás-
mozgalomban és a pártéletemben ki-
fejtett kiváló munkássága elismeré-
sül a Magyar Népköztársaság ér-
demrendjével tüntette ki.

Nagy Dániel, a Népköztársaság
Elnöki Tanácsának elnökhelyettese
szombaton délelőtt adta át az Elnö-
ki Tanács kitüntetését. A kitüntetés
átadásánál jelen volt Nagy Imre
elvtárs, a minisztertanács elnöke,
Apró Antal elvtárs, a minisztertanács
elnökhelyettese és Darabos
Iván elvtárs, az Elnöki Tanács tit-
kára.

Munkamódszerátadással a tervteljesítésért!

A magyar szénbányá-
szat a felszabadulás után,
jelentős mozgalmak ki-
bontakozásáról tanuskodik
Köztük a termelést nagy-
ban növelő Sztahanov, Loy
és a versenymozgalom. —
Ezek a mozgalmak azért
tudtak érvényt szerezni,
kiváló eredményeket elér-
ni, mert vezetőink és dol-
gozóink alapul vették a
szovjet szénbányászat
nagymérvű fejlődését és
tapasztalatait. Eppen ezért
jelentős mozgalomnak kell
nyilvánítani Ruffli elvtárs
mozgalmát is, aki ugyan-
csak szovjet tapasztalatok
alapján dolgozik.

Ruffli elvtárs megtanul-
ta a szén fejtésének új
módszereit. Azt a mód-
szert, amellyel a Szovjet-
unióban Valigura elvtár-
sok sikertek értek el.
Nem kétséges, hogy e nagy
szerű mozgalom nálunk a
komlói bányákban is kom-
oly eredményeket fog
hozni.

Ruffli elvtárs mozgal-
ma már ismeretes az or-
szágban. S meg kell mon-
dani, hogy dolgozóink szer-
te az országban szeretik
ezt a mozgalmat, mert
nemcsak elméletben, gya-
korlatban is fölötte áll a
régí módszereknek.

Ruffli elvtárs már rég érkezett a komlói bányászok
közé. Azzal a szándékkal jött, hogy segítséget adjon
Komló bányászainak tervük teljesítéséhez. Ez a segít-
ség el is fért, hiszen hetek óta nincs tervteljesítés. Hogy
mivel ad segítséget? egy olyan módszer átadásával,
melynek alkalmazásával, többszörösére emelkedik a
teljesítmény. A módszerről itt nem fogunk írni, mert
korábbi lapunkban azt már közöltük. Azonban érdemes
egy pár szóval foglalkozni jellemével.

Amikor Ruffli elvtárs közénk érkezett, bányászaink
többsége szívesen fogadta, de akadtak olyanok is, akik
kételkedtek munkamódszerének eredményességében.
Sőt még azt is hozzátették, hogy bizonyára a legjobb
munkahelyet fogja megkapni, ahol könnyű dolog lesz
sok szén termelni. Igaz, hogy a kételkedők később
maguk is beismerték e módszer előnyét, de mondjunk
el mindent sorjában.

Amikor Ruffli elvtárs dolgozni kezdett, külön ké-
rése volt az üzemvezetés felé az, hogy lehetőleg a
legrosszabb munkahelyre és a leggyengébben teljesítő
csapathoz tegyék. Kérése teljesedett, mert valóban ne-
héz helyre került. Egy olyan csapathoz került, amely-
nek tagjai azelőtt jóval a 100 százalék alatt teljesítet-
tek. A csapat tagjainak megmagyarázta módszerének lé-
nyegét; az ésszerű időkihasználást, amit azok meg is
fogadtak. Így már júniusban is túlszárnyalták a 100
százalékot.

A módszerátadás tovább haladt. De egyik napon
Ruffli elvtárs megbetegedett és azóta a Darabos és a
Vértesszőlő már önállóan dolgozik. A két csapat nem
hozott szén Ruffli elvtársra, mert azóta is nap, mint
nap terven felüli szén ad. A Darabos brigád 25.5 csi-
lével adott terven felül, a Vértesszőlő pedig 24 csi-
lével teljesítette túl eddigi tervét.

A kételkedők azonban még mindig nem nyugodtak
meg. Azon csodálkoztak, hogy Ruffli elvtárs harmadja
kevesebb szén adott ki, mint az öt váltó harmad. Mi
ennek a magyarázata? Az, hogy az ő harmadja jól biz-
tosított, jól előkészített munkahelyet ad át az utána
következő szaknak.

Amikor már erről is meggyőződtek a kételkedők,
kimondták az ítéletet: Ruffli elvtárs talpig becsültes
bányász és a sok módszer közül az ő módszerével sze-
remlenék leginkább dolgozni!

A 100 méteres mozgalom terjesztéséért

A Városi DISZ-bizottság július 16-án, pénteken a
100 méteres mozgalom fejlesztéséért, tanácskozást tar-
tott. A tanácskozáson részt vettek: Molnár István elvtárs
a mozgalom úttörője, élenjáró bányászfiatalok,
műszaki vezetők és a DISZ titkárak.

A tanácskozáson megbeszélték a 100 méteres moz-
galom terjesztésének eddigi eredményeit és hiányos-
ságait, valamint a további időre meghatározták a fel-
adatokat. A tanácskozáson elhangzott hozzászólások-
ból és vitákból arra lehet következtetni, hogy bányáink
feltárását nagymértékben csak ez a mozgalom képes
fellendíteni. S ez a kérdés nem hanyagolható el, hi-
szén havonta több száz méterről van szó.

A tanácskozás vitáiból kitűnt, hogy azelőtt voltak
olyan műszaki és fizikai dolgozók, akik azt állították,
hogy a 100 méteres mozgalom nem életképes, csak
pusztán szerezne dolgot, hogy Molnár elvtársék el-
érték azt. De az eredmények mást bizonyítanak. A
brigád már közel négy hónapja 100 méteren felül tel-
jesít, tehát nem véletlen szerencse, hanem a technika,
a ciklusos feltárás eredménye.

A tanácskozáson az a határozat született, hogy a
100 méteres mozgalmat elsősorban a DISZ szerveze-

tek terjesszék, mert csak így válhatnak a mozgalom
igazi gazdáivá.

A tanácskozást követő napon, szombaton már hoz-
záfogtak a mozgalom elterjesztéséhez. Ezen a téren a
Molnár brigád tett a legtöbbet. A brigád tagjai vállal-
ták, hogy a Molnár-csapat egy-egy tagja, más brigá-
dokba megy és ott átadja a ciklusos feltárás módszerét.

A brigád tagjai, a közeledő „Bányásznapi“ tisztele-
tére, szocialista munkaversenyre hívják bányáüzemeink
összes feltáró csapatait. Ezzel is kívánják segíteni fel-
tárásuk meggyorsítását.

A versenypontra a következők:

1. Melyik feltáró csapat hajt ki több folyó méter vág-
atot a „Bányásznapi“ tiszteletére, szeptember 6-ig.

2. A munka jobb megszervezésével, a teljesítmények
állandó fokozásával egy időben minőségnek is 100 szá-
zalékosnak kell lenni.

3. A munkahelyen bevezetendő a robbanóanyag-
takarékosság is. Vállaljuk, hogy a kiadott robbanó-
anyagot 4 százalékban megtakarítjuk.

Íjűnkünk elvtársak! Elővájsai brigádok! Csatlá-
kozzatok fel hívásunkhoz! Köszöntsük új sikerekkel a
„Bányásznapi“-ot!

Törődjünk többet a munkahelyünkkel!

Az utóbbi időben nagyon sokat
hallunk arról, a bizonyos hullám-
völgyről, amiben Kossuth-akna be-
ne van. Majdnem mindnyájunkat el-
gondolkoztat, mi az oka annak, hogy
az év első felében csak úgy omlott
a szén, s most úgy néz ki, mintha
ez a folyam elpadt volna.

Nálunk a 100-as fronton, egy-két
nap kiesésen kívül, elég türethősen
ment a munka. Többnyire 100 száza-
lékon felül teljesítettünk. De én úgy
látom, hogy ezzel nem szabad meg-
elégednünk, mert frontunk többre
képes.

Hogy mi az oka annak a bizonyos
hullámvölgynek, csak a magam mun-
katerületéről ismerem. A mi har-
madunk összeszokott brigád. Senkit
sem kell noszogatni, mindenki szí-
vesen dolgozik, hiszen kell a forint
mindnyájunknak. Eppen ezért, ha
biztosítva vannak a műszaki feltéte-
lek, szívesebben dolgozunk, minthogy
esetleg órákhozat kényszerpihenés-
sel töltünk.

Sajnos ez utóbbi igen gyakori eset

a mi frontunkon. A legtöbb hiba a
gépek helytelen karbantartásából
adódik. Az egyik napon — július 14-
én szerdán — azzal a tudattal száll-
tunk le a bányába, hogy minden
rendben van. Ha az előző szakban
volt is valami hiba, azt bányászaink
kijavították, de nem így volt.

A rakat három helyen széjjel volt
szakadva, s ezenkívül még kilenc
helyen át kellett kötni. Ez a hiá-
nyosság, az előző harmad vágójain-
ak helytelen felfogásából keletke-
zett. Ők azt az elvet vallják, hogy
„valahogy majd csak kihúzzuk a
műszak végéig, a reggeles harmad
asztán csináljon vele amit akar“. En
ezt úgy veszem, mint a nehézségek
előli megfutamodást.

Az iparosok hanyag munkája is
hátráltatja az előrehaladást. Fron-
tunkon számtalan helyen fúj a cső-
ből a levegő. Mindez a hanyag pá-
kolás miatt. Ha erre felhívjuk a fig-
yelmüket, legtöbbször vállrándítás
és „anyagihiány“ a felelet. Pedig nem

ez a valóság. Meggyőződésem, hogy
anyaghiány miatt, egy csepp levegő
sem veszne kárba, de a nemtörődöm-
ség miatt igen. Ezt abból következtet-
tem, hogy iparosaink nem érez-
nek felelősséget a gépek és a cső-
hálózat karbantartásáért. Csak egy
példát említek.

Most a régi 1-es front alatt hala-
dunk, ahol a teljes csőhálózat bent-
maradt. S ahogy a főtét szedjük,
sorjában kerülnek ki a bentfelejtett
csövek. Iparosaink nem, hogy örül-
nének ennek, — mert anyagihiányra
panaszolnak —, hanem nyugodt
szívvel otthagyják. — Ez nem helyes,
amikor anyagtakarékosságról beszél-
ünk.

Röviden csak két esetet ismertet-
tem, ami kicsiny dolog és mégis hátrá-
ltatja munkánkat. De védekezni,
eikerülni csak úgy tudjuk ezeket,
ha minden dolgozó szeretni fogja
munkáját és a munkát megkönnyítő
gépeket.

Elmondta: B. Szabó István
a 100-as front vágára.

Júniusban a kisfejtések versenyében első Budai Mihály brigádja

Váratlan győzelmet szerzett a fejté-
sek között a szászvári üzemben dol-
gozó Budai Mihály brigádja június-
ban. Az öt hónapon keresztül szinte
verhetetlenül vezető Hoffmann Pál
brigádja júniusban az ötödik helyre
szorult.

Igy első Budai Mihály brigádja,
Szászvár 150.1 százalék.

2. Jauch György brigádja I. üzem
149.5 százalék.

3. Baumann János brigádja I. üzem
140.— százalék.

4. Várhegyi János brigádja Szász-
vár 134.1 százalék.

5. Hoffmann Pál brigádja I. üzem
133.— százalék.

Budai Mihály brigádja terven fe-
lül júniusban 1042 csille szénét szá-
llított és ezzel 150.1 százalékkal a
Tröszt fejtései között első lett. A bri-
gád jó munkája nemcsak a mennyi-
ségi termelésben kiváló, hanem a
tisztántermelés terén is kimagasló
eredményt ért el. A munkahely
megtört pala normája 1.0 százalék,
ezzel szemben a brigád 0.7 százalé-
kos palatartalmat ért el.

Budai elvtárs június 13-án részt-
vett az országos bányász aktívá ér-
tekezletén, ahonnan felhívást intéztek
az ország összes fejtés és frontveze-
tőihez és mint az értekezlet egyik
tagja munkahelyén brigádjával való-
sítja meg a felhívás egyes pontjait.

Emeljük teljesítményeinket, javít-
suk meg a szénminőséget, gyorsít-
suk meg munkahelyeink előrehala-
dását, s csökkentjük az önköltsé-
günket.

Emelkedik a sztahanovista cím tulajdonosainak száma a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeinél

A Minisztertanács és SZOT Elnök-
ségének 1954 február 3-án hozott ha-
tározatának értelmében a Komlói
Szénbányászati Tröszt sztahanovista
cím tulajdonosainak száma hónapról-
hónapra emelkedik.

Márciusban 192 fő, áprilisban 328
fő, májusban 364 fő, júniusban 375
fő nyerte el a sztahanovista címet.

Annak ellenére, hogy a sztahanov-
ista cím elnyerésében számszerű
növekedés van, kevésnek mondható
azoknak a száma, akik, hónapról-
hónapra nyerik el a sztahanovista
címet és ennek megfelelően három
hónap után a sztahanovista okleve-
let.

A sztahanovistáknak arra kell töre-
kedniük, hogy munkamódszerük át-
adásával másokat is segítsenek maga-
sabb eredmények eléréséhez. Nagy
feladat vár sztahanovistáinkra az új
munkások nevelésében. Ezért nekik
kell elsősorban példát mutatni, nem-
csak a termelésben, hanem széles-
körű mozgalommá kell fejleszteni a
„Nevelj új bányászt“ mozgalmat.

Sztahanovistáink álljanak csata-
sorba, legyenek úttörők az olyan
mozgalmaknak, melyek elősegítik az
új bányászok jó szakmunkásokká
való nevelését, valamint a terv egyen-
letes teljesítését.

Szilágyi György

Építőmunkásaink is résztvettek az ár elleni küzdelemben

Szombaton délelőtt jött az értesíté-
s, hogy a Duna mőhácsi részén
erősítésre van szükség. Rövid moz-
gósítás után 360 építőmunkás — kö-
ztük számtalan mérnök — kerekedett
fel az ár elleni harcra.

Az építőmunkások harca sikerrel
járt. Sok helyen a nyugáták és a
töltés erősítésén dolgoztak, amíg má-
sok a terménybetakarításnál segéd-
keztek. Az eredményes munka után
vasárnap este hazatértek.

